

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

SPIS ZAWARTOŚCI:

Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) zatwierdzone Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Dziennik Ustaw Nr 198 z 6 listopada 2008 r.

1.	PLB 320001	Bagna Rozwarowskie.....	2
2.	PLB 320002	Delta Świny.....	2
3.	PLB 320003	Dolina Dolnej Odry.....	2
4.	PLB 320005	Jezioro Miedwie i Okolice.....	3
5.	PLB 320006	Jezioro Świdwie.....	3
6.	PLB 320007	Łąki Skoszewskie.....	3
7.	PLB 320008	Ostoja Ińska.....	4
8.	PLB 320009	Zalew Szczeciński.....	4
9.	PLB 320010	Wybrzeże Trzebiatowskie.....	4
10.	PLB 320011	Zalew Kamieński i Dziwna.....	4
11.	PLB 320012	Puszcza Goleniowska.....	5
12.	PLB 320014	Ostoja Wkrzańska.....	5
13.	PLB 320015	Ostoja Witnicko-Dębniańska.....	5
14.	PLB 320016	Lasy Puszczy nad Drawą.....	5
15.	PLB 320017	Ostoja Cedyńska.....	6
16.	PLB 320018	Jeziora Wełyńskie.....	6
17.	PLB 320019	Ostoja Drawska.....	7
18.	PLB 080001	Puszcza Barlinecka.....	7
19.	PLB 300012	Puszcza nad Gwdą.....	8
20.	PLB 990002	Przybrzeżne Wody Bałtyku.....	8
21.	PLB 990003	Zatoka Pomorska.....	8

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO)

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
1.	PLB 320001	Bagna Rozzwarowskie	ok. 4 250	Golczewo Kamień Pomorski, Wolin	Ostoja położona jest w bagiennej dolinie dwóch rzek: Grzybnicy i Wołczenicy. W południowej części ostoi znajdują się także lasy Puszczy Goleniowskiej otaczające Jezioro Piaski. Większą część obszaru pokrywają rozległe trzcinowiska, wilgotne, zalewane łąki, w tym słonawy, oraz drzewostany i zarośla olszy, a także podtopione wyrobiska potorfowe. Bagna Rozzwarowskie są jednym z istotniejszych w regionie zachodniopomorskim miejsc lęgowych wodniczki – ptaka zagrożonego wyginięciem w skali całego świata. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% krajowej jego populacji. Prowadzone tu zabiegi ochronne mają na celu utrzymanie optymalnego dla tego gatunku siedliska.	brak
2.	PLB 320002	Delta Świny	8 286,05	Świnoujście, Międzyzdroje	Ostoja obejmuje wsteczną deltę Świny i przyległe fragmenty wyspy Uznam i Wolin. Wsteczna, narastająca w kierunku Zalewu Szczecińskiego delta rzeki składa się z licznych ramion Świny i kilkudziesięciu wysp. Ponad 70% powierzchni lądowej pokrywa roślinność niska – podmokłe łąki i okresowo zalewane pastwiska, słonawy i halofilne pól szuwały oraz rozległe szuwały właściwe tworzone przez trzcinę pospolitą. Znikomą część terenu zajmują pola orne. Powierzchnia leśna (kilkanaście % powierzchni lądowej) zajęta jest przez olsy, nadmorskie bory bażynowe, pomorskie lasy brzoźowo-dębowe i lasy bukowo-dębowe – tworzące szeroki pas wzdłuż zachodniej i północno-zachodniej granicy ostoi. Na południu wyspy Uznam, w części przylegającej do Kanału Piastowskiego, znajduje się duży kompleks pól refulacyjnych.	<ul style="list-style-type: none"> • Woliński Park Narodowy; • rezerwy: Karsiborskie Paprocie, Karsiborska Kępa, Wyspy Bielawki
3.	PLB 320003	Dolina Dolnej Odry	ok. 60 207	Goleniów, Cedynia, Chojna, Gryfino, Mieszkowice, Moryń, Widuchowa, Boleszkowice, Kołbaskowo, Miasto Szczecin	W granicach ostoi znajduje się dolina Odry pomiędzy Kostrzynem, a Zalewem Szczecińskim rozciągająca się na długości 150 km wraz z rozległym Jeziorem Dąbie, które oddzielone jest od nurtu Odry licznymi wyspami. Poniżej Cedyni znajduje się Rozlewisko Kostrzyneckie – ze względu na szczególne znaczenie dla ptactwa wodno-błotnego, został tam ustanowiony użytek ekologiczny. Przylegające do doliny fragmenty lasów stanowią istotne lęgowiska ptaków drapieżnych. Najcenniejsze tereny obszaru Doliny Odry wraz z rozciągającym się po niemieckiej stronie Parkiem Narodowym Dolina Dolnej Odry, mają tworzyć w przyszłości jeden transgraniczny obszar chroniony – Międzynarodowy Park Dolina Dolnej Odry.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwy: Kanał Kwiatowy, Kurowskie Błota, Wzgórze Widokowe nad Międzyodrzem, Wrzosowiska Cedyńskie, Bielinek, Dolina Świergotki, Olszyna -Źródłiskowa pod Lubiechowem Dolnym; • Parki Krajobrazowe: Cedyński PK; PK

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
						Doliny Dolnej Odry, PK Ujście Warty, <ul style="list-style-type: none"> • SOO: Dolna Odra PLH320037 • użytki ekologiczne Rozlewisko Kostrzyńskie
4.	PLB 320005	Jezioro Miedwie i Okolice	ok. 15 659	Stare Czarnowo, Bielice, Przelewice, Pyrzyce, Warnice, Kobylanka, Stargard Szczeciński - gmina wiejska	Obszar obejmuje grupę dużych jezior w rozległym obniżeniu przeciętym doliną Płoni. Znajdują się tu także mniejsze zbiorniki w wyrobiskach i stawach położonych wśród łąk, pastwisk i gruntów ornych. Obszar poprzecinany jest rowami melioracyjnymi, które wraz ze stacjami pomp regulują poziom wody na łąkach między jeziorami Miedwie, Będgoszcz i Żelewo. W granicach ostoi znajdują się również dwa duże stawy rybne. Wzdłuż południowych brzegów jeziora Miedwie znajdują się torfowiska nakredowe. Niewielki procent powierzchni ostoi stanowią fragmenty olsów bagiennych, łągów i grądów, skoncentrowanych przy jeziorze Płoń oraz przy jeziorze Miedwie, w jego środkowo-wschodniej części.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwat: Stary Przylep
5.	PLB 320006	Jezioro Świdwie	ok. 7 196	Police, Dobra	Ostoja znajduje się na równinie Wkrzańskiej przy granicy polsko-niemieckiej. Graniczy od północy z inną ostoją ptasią – Ostoją Wkrzańską. W krajobrazie OSO Jezioro Świdwie ważną rolę odgrywają tereny otwarte, w tym tereny rolne stanowiące ok. 38% jego powierzchni. Około połowę powierzchni zajmują lasy (głównie iglaste). Reszta to tereny zabudowane, wody (m.in. jeziora Stolsko i Świdwie) oraz nieużytki. Teren jest stosunkowo gęsto zaludniony, są tu wsie rolnicze i osady leśne. Wśród pól i łąk znajdują się liczne zagłębienia z mokradłami, kępy drzew i zarośli. Najcenniejszy fragment ostoi stanowi rezerwat „Świdwie”, który jest objęty ochroną Konwencji Ramsar z uwagi na znaczenie dla ptaków wodno-błotnych. Łącznie na terenie ostoi notowano ok. 150 gatunków ptaków.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwat: Świdwie; • ostoja Ramsar – Jezioro Świdwie
6.	PLB 320007	Łąki Skoszewskie	ok. 9 083	Stepnica, Wolin, Przybiernów	Ostoja rozpościera się wzdłuż wschodnich brzegów Zalewu Szczecińskiego. Krajobraz ma fizjonomię rozległej równiny pokrytej bagnistymi łąkami (65% powierzchni), polami uprawnymi (15%), z niewielkim udziałem lasów (11%). Na skutek depresyjnego położenia tereny te są regularnie zalewane, stąd gęsta sieć kanałów melioracyjnych przecinająca użytkowane rolniczo obszary. Lasy są głównie liściaste i mieszane, olchowo-sosnowe.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwat: Czarnocin, Białodrzew Kopicki

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
7.	PLB 320008	Ostoja Ińska	87 711 ha	Drawsko Pomorskie, Kalisz Pomorski, Dobra, Łobez, Radowo Małe, Węgorzyno, Chociwel, Dobrzany, Ińsko, Marianowo, Stara Dąbrowa, Suchań, Recz	Granice ostoi obejmują fragment Pojezierza Ińskiego. Wyróżnia się on zróżnicowaną rzeźbą terenu. Znajdują się tu wyniesienia moreny czołowej, wysoczyzny moreny dennej i sandry. Najwyższe wzniesienie – Głowacz osiąga 180 m n.p.m. Teren ten położony jest w zlewni rzeki Iny, a jedynie jego północna część odwadniana jest przez Regę. Teren jest falisty, lasy rozdrobione, bagna i różnej wielkości zbiorniki wodne występują w obfitości. Lasy zajmujące blisko 60% powierzchni to przeważnie świeże lasy liściaste z bukiem i dębem oraz bory mieszane. Torfowiska i jeziora stanowią ok. 9% powierzchni.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwaty: Głowacz, Kamienna Buczyna, Wyspa Sołtyski; • parki krajobrazowe: Iński PK; • obszary chronionego krajobrazu: "D" (Choszczno-Drawno), Miałka; • SOO: Brzeźnicka Węgorza PLH320002; • użytki ekologiczne: co najmniej 5; • zespoły przyrodniczo krajobrazowe: Ostrowie
8.	PLB 320009	Zalew Szczeciński	ok. 47 195	Morskie wody terytorialne Polski, gminy: Międzyzdroje, Wolin, Świnoujście, Stepnica, Goleniów, Police, Nowe Warpno	Obszar obejmuje polską część Zalewu Szczecińskiego. Zbiornik jest bardzo żyzny i płytki – średnia głębokość wynosi 2-3 m i tylko pogłębiany tor wodny Szczecin– Świnoujście sięga 10 m głębokości. Zalew wyróżnia się niezwykle wysokim zagęszczeniem organizmów bentosowych i bogatym rybostanem. Północną granicę ostoi stanowi brzeg wysp Wolin i Uznam oraz półwysep Rów z rozległymi szuwarami i płatami roślinności halofilnej. Łatami roślinności halofilnej. Jest on okresowo zalewany na skutek wahań poziomu wód Zalewu.	brak
9.	PLB 320010	Wybrzeże Trzebiatowskie	ok. 31 758	Karnice, Rewal, Trzebiatów, Dziwnów, Kamień Pomorski, Świerżno, Kołobrzeg – gmina wiejska	Jest to ostoja rozciągająca się równolegle do wybrzeża Bałtyku, na zapleczu wydmy, częściowo stykająca się z brzegiem morskim pomiędzy miejscowościami Kamień Pomorski i Dziwnów. Obszar stanowią w głównej mierze otwarte tereny łąk i pastwisk oraz gruntów ornych, zajmujące około 80% powierzchni ostoi. W tym nizinnym krajobrazie z dolinami rzek Regi, Świńca i Niemicy oraz terenami podmokłymi, ok. 13% powierzchni zajmują lasy i zadrzewienia.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwaty: Liwia Łuża
10.	PLB 320011	Zalew Kamieński i Dziwna	12 506,11	Międzyzdroje, Wolin, Dziwnów, Kamień Pomorski	Obszar obejmuje Zalew Kamieński i Zalew Wrzosowski, Wyspę Chrząszczewską i Gardzką Kępę, rzekę Dziwną oraz położone na wyspie Wolin jezioro Koprowo. Brzegi zbiorników wodnych porasta roślinność szuwarowa. Na północ od Wolina zlokalizowane są	SOO: Ujście Odry i Zalew Szczeciński PLH320018

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					kompleksy łąk z licznymi kanałami oraz potorfowe zbiorniki wodne. Na całym obszarze występują niewielkie fragmenty łąk przylegające do wód, ponadto małe kępy przybrzeżnych i śródpolnych drzew. Udział powierzchniowy poszczególnych siedlisk na terenie obszaru jest następujący: zbiorniki wodne 38% i bagna 4%, lasy iglaste 1%, liściaste 3% i mieszane 2%, łąki i pastwiska 17%, grunty orne 28%, tereny rolnicze z dużym udziałem elementów naturalnych 5%.	
11.	PLB 320012	Puszcza Goleniowska	ok. 25 039	Goleniów, Przybiernów, Stepnica, Wolin	Obszar ostoi stanowi duży kompleks leśny, stanowiący zachodnią część Puszczy Goleniowskiej oraz łąki i pola położone przy Roztoce Odrzańskiej i Zalewie Szczecińskim. Tutejsze lasy, mimo, że pozostają w gospodarczym użytkowaniu, mają wysoką wartość przyrodniczą, a drzewostany wykazują dużą zgodność z charakterem siedlisk.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Uroczysko Święta, Olszanka; Bagna Krępskie; • SOO Ostoja Goleniowska PLH320013
12.	PLB 320014	Ostoja Wkrzańska	ok. 14 578	Police, Nowe Warpno	Obszar zlokalizowany jest na Równinie Wkrzańskiej, na pograniczu polsko-niemieckim. W krajobrazie obszaru dominują lasy (89%), głównie sosnowe, a teren urozmaicają niewielkie, zarastające szuwarami jeziora, oczka wodne, torfowiska niskie i wysokie, doliny małych rzeczek. Łąki i pastwiska oraz grunty orne, z licznymi kępami drzew i zarośli oraz niewielkimi mokradłami śródpolnymi zajmują ok. 9% powierzchni.	brak
13.	PLB 320015	Ostoja Witnicko-Dębniańska	ok. 30 921 (ogółem ok. 46 993)	Chojna, Trzcianko Zdrój, Boleszkowice, - Dębno, Myślibórz	Ostoja położona jest na terenie dwóch krain geograficznych, stąd jej duża różnorodność krajobrazowa – liczne jeziora i lasy liściaste oraz użytki rolne w strefie morenowej Pojezierza Myśliborskiego i rozległe bory sosnowe na piaszczystym podłożu Równiny Gorzowskiej. Lasy zajmują łącznie ok. 68% powierzchni, a łąki i pastwiska oraz grunty orne – 30%. Największym zbiornikiem wodnym jest Jezioro Ostrowieckie, a sieć rzeczna stanowią Myśla i Kosa z licznymi niewielkimi dopływami ulokowanymi w bagiennych dolinkach. Mozaikę siedlisk tworzą tu płaty lasów, jeziora, rozległe szuwary, oczka wodne i torfowiska mszarne. W krajobrazie tym znajdują schronienie liczne i cenne gatunki zwierząt.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Czaplí Ostrów, Długogóry; • obszary chronionego krajobrazu: „A” Dębno-Gorzów, „B” Myślibórz
14.	PLB 320016	Lasy Puszczy nad Drawą	ok. 117 569 (ogółem 186 841)	Bierzwnik, Choszczno, Drawno, Krzęcin, Pełczyce, Recz,	Ostoja obejmuje rozległy kompleks leśny na równinie sandrowej, w środkowym i dolnym biegu rzeki Drawy. W miejscach, gdzie teren jest pofalowany, wzgórza osiągają wysokość do 220 m n.p.m. Dominujące bory sosnowe tworzą tu mozaikę z płatami buczyn i olsów. Lasy w ciągu ostatnich kilkuset lat zostały przekształcone przez gospodarkę	<ul style="list-style-type: none"> • pn: Drawieński PN; • rezerваты: Łasko, Wyspa na jeziorze Bierzwnik, Źródliko Skrzypowe, Torfowisko

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
				Kalisz Pomorski, Człopa, Mirosławiec, Tuczno i Wątcz - gmina wiejska	leśną, jednak pewne fragmenty buczyn zachowały swój naturalny charakter. Centralna część ostoi położona jest w dolinie rzeki Drawy i jej dopływów (Płocicznej, Korytnicy i Suchej). Rzeki obramowane wysokimi skarpami odznaczają się bystrym prądem wywołanym silnym spadkiem terenu, a ich charakter zbliżony jest do naturalnego. Szczególnie ciekawe ekosystemy związane są z jeziorami, z których największe to: Osiek, Ostrowieckie, Bierzwnik, Przytoczno, Radęcino, Szczuczarz, Lipie i Wyrwy. Jeziora są zróżnicowane pod względem trofizmu wód, od dystroficznych przez mezotroficzne do eutroficznych, posiadają urozmaiconą linię brzegową z bogatą roślinnością, a na niektórych znajdują się wyspy porośnięte drzewami. Śródlęśne jeziora są biotopami gągołów i nurogęsi. Wyspę na jeziorze Szczuczarz dla zabezpieczenia lęgowych dziupli tych gatunków objęto ochroną w formie pomnika przyrody. Liczne są tu oczka wodne, mokradła oraz stawy rybne.. W północno-wschodniej części oraz w okolicach Dobiegniewa i Drawna rozciągają się pola uprawne, łąki i pastwiska.	Konotop, Grądowe Zbocze; • ochk: Puszcza nad Drawą, „D” Choszczno Drawsko, „E” Rzeka Korytnica, „F” Bierzwnik; • SOO: Dolina Iny koło Recza PLH30004, Jezioro Lubie i Dolina Drawy PLH320023, Lasy Bierzwnickie PLH320044, Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046, Strzaliny koło Tuczna PLH320021
15.	PLB 320017	Ostoja Cedyńska	ok. 20 871	Cedynia, Chojna, Moryń	Ostoja swym zasięgiem obejmuje południowo-wschodnią część Pojezierza Myśliborskiego. Teren jest tu mocno pofałdowany, z licznymi wzgórzami morenowymi (najwyższe wzniesienie osiąga 166,8 m n.p.m.). W północnej części ostoi znajduje się rozległy kompleks leśny, tzw. Puszcza Piaskowa. Dominują w niej siedliska kwaśnych dąbrów i buczyn. Wiele z nich zajętych jest obecnie przez nasadzone drzewostany sosnowe. Wśród płatów kwaśnych buczyn trafiają się fragmenty z ponad 100-letnimi drzewostanami. Część południową i północno-zachodnią ostoi stanowią w przewadze grunty rolne wokół rozproszonych na całym terenie osad wiejskich, małe fragmenty łąk i pastwisk, liczne małe jeziorka i oczka wodne otoczone trzcinowiskami, cieki wodne, torfowiska i źródlika. Wśród większych jezior należy wymienić Mętno, Ostrów, Orzechów oraz Morzycko, nad którym położona jest największa miejscowość – Moryń.	• rezerваты: Dąbrowa Krzymowska, Olszyny Ostrowskie; • parki krajobrazowe: Cedyński PK
16.	PLB 320018	Jeziora Wełyńskie	ok. 2 811 h	Gryfino	Obszar ostoi obejmuje kompleks niewielkich jezior otoczonych polami i lasami, z których największym jest Jezioro Wełyńskie (o pow. ok. 360 ha) położone w południowo-zachodniej części ostoi. Na jeziorze tym znajdują się trzy wyspy, wzdłuż brzegów ciągną się raczej wąskie pasy szuwarów trzcinowych, w wodach wykształcają się efektowne łąki ramienicowe. Poza dużą liczbą i różnorodnością ekosystemów wodnych, walorem ostoi jest zróżnicowanie lądowych siedlisk	brak

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					<p>przyrodniczych. Dominują pola uprawne, które zajmują rozległe obszary na obrzeżach ostoi zwłaszcza w jej północnej części. Bliżej jej środka pola tworzą skomplikowaną mozaikę z niewielkimi kompleksami leśnymi, zadrzewieniami i zaroślami, łąkami, murawami i szuwarami. Ostoja pełni rolę korytarza ekologicznego o randze europejskiej. Ze względu na swoją specyfikę, szczególną rolę pełni dla ptactwa wodno-błotnego, a w dalszej kolejności dla ptaków krajobrazu leśnego i ptaków krajobrazu rolniczego, przy czym przestrzeń życiowa wielu gatunków ptaków obejmuje różnorodne typy siedlisk.</p>	
17.	PLB 320019	Ostoja Drawska	ok. 139 755	Tychowo, Czaplinek, Drawsko Pomorskie, Kalisz Pomorski, Ostrowice, Wierzchowo, Złocieniec, Barwice, Borne Sulinowo, Brzeżno, Połczyn Zdrój, Świdwin – gmina wiejska, Mirosławiec	<p>Obszar obejmuje część Pojezierza Drawskiego oraz przyległe fragmenty Równiny Drawskiej i Pojezierza Waleckiego. Swym południowo-zachodnim krańcem graniczy z OSO „Lasy Puszczy nad Drawą”. Największe miejscowości to Czaplinek, Drawsko Pomorskie i Złocieniec, a Połczyn Zdrój znajduje się przy granicy ostoi. Krajobraz jest zróżnicowany – znajdują się tu liczne wzgórza morenowe i ozy, doliny rzek, jeziora rynnowe i wytopiskowe oraz małe oczka wodne i torfowiska. Jeziora zajmują ok. 10% powierzchni terenu. Największe z nich to: Drawsko (1872 ha), Siecino, Żerdno, Komorze i Wilczkowo. Posiadają one urozmaiconą linię brzegową, na niektórych znajdują się wyspy. Brzegi jezior są wysokie, porośnięte lasami, głównie łęgami, grądami i buczynami; lub niskie, z bogatą roślinnością przybrzeżną. Lasy pokrywają ok. 25% terenu. Dominują tu bory, duże powierzchnie zajmują drzewostany bukowe i dębowe. Znaczną część obszaru zajmują użytkowane tereny rolnicze z fragmentami łąk i pastwisk oraz kompleksy leśne i zadrzewienia. Szczególnie cennym fragmentem ostoi jest dolina rzeki Drawy, której źródła znajdują się w rezerwacie Dolina Pięciu Jezior.</p>	brak
18.	PLB 080001	Puszcza Barlinecka	ok. 10 015 (ogółem ok. 26 506)	Barlinek, Pełczyce, Nowogródek Pom.	<p>Ostoja obejmuje swymi granicami rozległe lasy Puszczy Gorzowskiej (zajmujące 91% powierzchni) położone na ubogich piaskach sandrowych Równiny Gorzowskiej. Krajobraz urozmaicają rynny polodowcowe i niecki wytopiskowe, często zajmowane przez jeziora i torfowiska oraz rzeki dopływające do Warty. Większość ostoi leży w województwie lubuskim, gdzie występuje też znaczna część jezior tego obszaru. W obrębie województwa zachodniopomorskiego do ostoi należy część położona na terenie Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego, z Jeziorem Barlineckim. Lasy ostoi to głównie bory sosnowe oraz kwaśne i żyzne buczyny, w niewielkim stopniu</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwaty: Markowe Błota, • parki krajobrazowe: Barlinecko-Gorzowski PK • obszary chronionego krajobrazu: „C” Barlinek

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					urozmaicone przez łęgi nad rzekami, olsy w zagłębieniach terenowych i grądy na bardziej żyznych glebach. Siedliska wzbogacają płaty torfowisk przejściowych i trzęsawisk oraz źródliska nawapienne. Otwarte tereny z łąkami, pastwiskami i gruntami ornymi to tylko ok. 5% powierzchni. Słabo rozwinięte jest osadnictwo, jedyną większą miejscowością jest Barlinek.	
19.	PLB 300012	Puszcza nad Gwdą	ok. 27 563 (cał. ok.77 679)	Czaplinek, Mirosławiec, Tuczno, Wałcz – gmina miejska, Wałcz – gmina wiejska	Ostoja leży w dorzeczu rzeki Gwdy na Pojezierzu Wałeckim, Równinie Wałeckiej i Dolinie Gwdy. Południowy fragment już poza granicą województwa zachodniopomorskiego sięga do Doliny Środkowej Noteci. Obszar stanowi rozległy kompleks leśny (ok. 87% ostoi) obejmujący przede wszystkim bory sosnowe oraz lasy liściaste i mieszane porastające dna i zbocza dolin. Postglacialna rzeźba terenu jest urozmaicona, co przyczynia się do zróżnicowania siedlisk ostoi. Występują tu tak cenne siedliska jak: ciepłolubne murawy napiaskowe, torfowiska wysokie i nakredowe, źródliska wapienne, a także bory i lasy bagienne, łęgi i ciepłolubne dąbrowy. Zachodnia część ostoi obfituje w jeziora, głównie rynnowe. Największe z nich to: Bytyń Wielki, Debrzno, Zbicžno. Są to jeziora głównie eutroficzne, ponadto występują tu zbiorniki dystroficzne z cennymi gatunkami i zbiorowiskami roślinnymi. Wokół jezior rozciągają się torfowiska niskie, przejściowe i wysokie. W obrębie ostoi znajdują się także połacie łąk kośnych, a inne grunty rolne mają znikomy udział powierzchniowy. Dodatkowym walorem ostoi są czyste nizinne rzeki – dopływy Gwdy – Płytnica, Rurzyca i Piława, które mają charakter „pstragowy”.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Golcove Bagno, Wielki Bytyń, Glinki; • obszary chronionego krajobrazu : Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy; • SOO: Dolina Rurzyca PLH300017, Jezioro Wielki Bytyń PLH320011
20.	PLB 990002	Przybrzeżne Wody Bałtyku	ok. 194 627	Morskie wody terytorialne Polski, gminy: Kołobrzeg, Ustronie Morskie, Będzino, Mielno, Darłowo, Postomino	Obszar morski położony wzdłuż zachodniej części wybrzeża Polski. Obejmuje przybrzeżny akwen o głębokości do 15 m rozciągający się na odcinku ok. 200 km od nasady Półwyspu Helskiego do Zatoki Pomorskiej. Występują tu skupiska drobnych skorupiaków związane głównie z podłożem żwirowym. Dno morskie charakteryzuje się znacznymi deniwelacjami, sięgającymi nawet 3 m, co jest wynikiem oddziaływania prądów przybrzeżnych.	<ul style="list-style-type: none"> • Słowiński Park Narodowy
21.	PLB 990003	Zatoka Pomorska	ok. 309 155	Morskie wody terytorialne Polski, gm. Świnoujście,	Obszar morski położony wzdłuż zachodniej części wybrzeża polskiego. Jest to akwen o dużym zróżnicowaniu dna morskiego – od piaszczystych ławic, po rozległe żwirowiska i głazowiska. Centralną część Zatoki Pomorskiej zajmuje rozległe wypłcenie zwane Ławicą	<ul style="list-style-type: none"> • SOO: Ostoja na Zatoce Pomorskiej PLH990002 • Woliński Park

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
				Międzyzdroje, Wolin, Dziwnów, Rewal, Trzebiatów, Kołobrzeg, Ustronie Morskie, Będzino, Mielno	Odrzańską, gdzie głębokość sięga do 8 m. Dno Ławicy pokryte żwirem i głazami stanowi dogodne siedlisko dla rozwoju fauny mięczaków i dużych glonów morskich. 1 siedlisko z zał. I DS: piaszczyste ławice podmorskie	Narodowy

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk (SOO) Zatwierdzone Decyzją Komisji z dnia 12 grudnia 2008 r. przyjmującą na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG

1.	PLH 320001	Bobolickie Jeziora Lobeliowe.....	11	22.	PLH 320022	Dolina Radwi Chocieli i Chotli.....	22
2.	PLH 320002	Brzeźnicka Węgorza.....	11	23.	PLH 320023	Jezioro Lubie i Dolina Drawy.....	22
3.	PLH 320003	Dolina Grabowej.....	11	24.	PLH 320025	Dolina Piławy.....	23
4.	PLH 320004	Dolina Iny koło Recza.....	12	25.	PLH 320033	Uroczyska w Lasach Stepnickich.....	23
5.	PLH 320005	Dolina Kapieli.....	13	26.	PLH 320036	Bagno i Jezioro Ciemino.....	23
6.	PLH 320006	Dolina Płoni i Jezioro Miedwie.....	13	27.	PLH 320037	Dolna Odra.....	24
7.	PLH 320007	Dorzecze Parsęty.....	14	28.	PLH 320038	Gogolice-Kosa.....	25
8.	PLH 320008	Janiewickie Bagno.....	15	29.	PLH 320039	Jeziora Czaplineckie.....	25
9.	PLH 320009	Jeziora Szczecineckie.....	15	30.	PLH 320040	Jezioro Bobięcińskie.....	26
10.	PLH 320010	Jezioro Kozie.....	16	31.	PLH 320041	Jezioro Bukowo.....	26
11.	PLH 320011	Jezioro Wielki Bytyń.....	16	32.	PLH 320042	Jezioro Śmiadowo.....	26
12.	PLH 320012	Kemy Rymańskie.....	17	33.	PLH 320043	Karsibórz Świdwiński.....	26
13.	PLH 320013	Ostoja Goleniowska.....	17	34.	PLH 320044	Lasy Bierzwnickie.....	27
14.	PLH 320014	Pojezierze Myśliborskie.....	17	35.	PLH 320045	Mirostawiec.....	27
15.	PLH 320015	Police – kanały.....	17	36.	PLH 320046	Uroczyska Puszczy Drawskiej.....	27
16.	PLH 320016	Słowińskie Błoto.....	18	37.	PLH 320047	Warnie Bagno.....	28
17.	PLH 320017	Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski...	19	38.	PLH 320048	Diabelskie Pustacie.....	28
18.	PLH 320018	Ujście Odry i Zalew Szczeciński.....	20	39.	PLH 220038	Dolina Wieprzy i Studnicy.....	29
19.	PLH 320019	Wolin i Uznam.....	20	40.	PLH 300017	Dolina Rurzyca.....	29
20.	PLH 320020	Wzgórza Bukowe.....	21	41.	PLH 990002	Ostoja na Zatoce Pomorskiej.....	30
21.	PLH 320021	Strzalinę koło Tuczna.....	21	42.	PLH 220024	Przymorskie Błota.....	30

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
1.	PLH 320001	Bobolickie Jeziora Lobeliowe	4 424	Biały Bór, Szczecinek, Bobolice	<p>Ostoja położona około 3 km na wschód od Bobolic, w obrębie jej granic znajduje się miejscowość Porost. Obszar obejmuje skupienie kilkunastu niewielkich jezior rynnowych, a także dużą liczbę oczek polodowcowych rozmieszczonych w krajobrazie morenowym. W jego granicach, oprócz różnego typu zbiorników wodnych, znajdują się torfowiska i rozległe kompleksy buczyn oraz 131 użytków ekologicznych. Ostoję wyróżnia znajdujące się tu, jedno z największych w Polsce skupień jezior lobeliowych, do których należy aż 16 tutejszych zbiorników. Ostoję wyróżnia znajdujące się tu, jedno z największych w Polsce skupień jezior lobeliowych, do których należy aż 16 tutejszych zbiorników. Największe z nich to jeziora: Chlewe Wielkie (Poroi Pniewo (Nafta)). Na terenie ostoi występuje 15 siedlisk z zał. I DS w tym 2 o znaczeniu priorytetowym tj. bory i lasy bagienne i torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą. Dodatkowymi walorami ostoi są dobrze zachowane mszarne torfowiska kołtowe i torfowiska przejściowe z mszarami i płami, a także śródleśne łąki eutroficzne. Ponadto obszar wyróżnia się malowniczym krajobrazem: jezior w otoczeniu kompleksów leśnych, wzniesień kemowych z oczkami wodnymi i torfowiskami, poza tym nad jeziorem Chlewe Wielkie znajduje się jedno z lepiej zachowanych grodzisk słowiańskich.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Buczyzna, Jezioro Głębokie, Jezioro Kiełpino, Jezioro Szare, Jezioro Piekiełko
2.	PLH 320002	Brzeźnicka Węgorza	ok. 592	Węgorzyno, Drawsko Pomorskie, Iłsko	<p>Ostoja obejmuje dolinę rzeki Brzeźnicka Węgorza dopływającej do Regi oraz jeziora Brzeźniak, Żabice, Wierzno wraz z fragmentami przyległych lasów. Wszystko malowniczo położone w morenowym krajobrazie Pojezierza Iłńskiego. Większość obszaru ostoi stanowią lasy (82%), głównie liściaste oraz siedliska wodne i bagienne (18%). Charakterystyczną cechą są tu dobrze zachowane i dobrze wykształcone siedliska przyrodnicze z zał. I DS: seutroficzne zbiorniki wodne, kwaśne oraz żyzne buczyny, grąd subatlantycki, łągi olszowo-jesionowe.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • OSO – Ostoja Iłńska PLB 320008
3.	PLH 320003	Dolina Grabowej	ok. 8 255	Malechowo, Polanów	<p>Ostoja obejmuje dolinę rzeki Grabowej, od jej obszaru źródłkowego aż po pradolinę i jej południowy skraj w okolicy Sulechówka. Obszar źródłkowy położony jest w dobrze zachowanej, półnaturalnej mozaice torfowisk, wilgotnych i świeżych łąk, jezior i oczek śródpólnych oraz lasów z dużym udziałem grądów i buczyn. Dalej</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Rezerwat na rzece Grabowej, Wieleń, • obszar chronionego krajobrazu: Okolice

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					<p>rzeka płynie doliną przecinającą krajobraz morenowy o bardzo urozmaiconej rzeźbie. Na zboczach doliny i w jej sąsiedztwie występują płaty buczyn z udziałem starodrzewów, przy rzece dobrze wykształcone zaś płaty łąk i wilgotnych łąk. Bardzo dobrze zachowane są lasy bocznej doliny Wielenki, również porośniętej buczynami i łąkami, głęboko wciętej w niemal „górski” krajobraz.</p> <p>Bardzo intensywne są tu zjawiska źródłiskowe – doskonale wykształcone i liczne źródła niewapienne oraz torfowiska źródłiskowe i mechowiskowe, łąki z licznymi populacjami storczyków wykształcone na wysiękach wód źródłiskowych na krawędzi pradoliny. W północnej części obszaru, występują również źródłiska z trawertynami. Rzeka zachowana jest w stanie zbliżonym do naturalnego i ma charakter pstrągowy. Występuje tutaj ponad 600 gatunków roślin naczyniowych i 15 siedlisk z zał. I DS: naturalne eutroficzne i dystroficzne zbiorniki wodne, rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników, zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, ziołorośla nadrzeczne, niżowe świeże łąki użytkowane ekstensywnie, torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do regeneracji, torfowiska przejściowe, torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, kwaśne i żyzne buczyny, łąki subatlantycki, bory i lasy bagienne, łąki olszowe i jesionowe.</p>	Polanowa
4.	PLH 320004	Dolina Iny koło Recza	ok. 4 467	Choszczno, Recz, Suchań, miasto Recz, miasto Suchań	<p>Dolina Iny koło Recza rozciąga się na północny-wschód od Choszczna, obejmując fragment doliny na odcinku pomiędzy drogą wojewódzką Suchań–Piasecznik, a miejscowością Recz. W ostoi znajdują się również doliny dopływów Iny: Reczanki i Sardynki–Stobnicy oraz kilku mniejszych strumieni. Obszar obejmuje malowniczy krajobraz wysoczyzny morenowej porożcinanej przez doliny rzeczne, wąwozy i jary. Znajdują się tu jedne z najrozleglejszych na Pomorzu Zachodnim złóż torfu oraz najgłębsze i najbardziej aktywne hydrologicznie w regionie torfowiska źródłiskowe, których wody wydostają się pod dużym ciśnieniem hydrostatycznym.</p> <p>Ostoja posiada wysokie walory przyrodnicze – występuje tu 14 rodzajów siedlisk z zał. I DS, w tym 4 o znaczeniu priorytetowym: łąki olszowo-jesionowe, ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe, źródłiska wapienne, murawy kserotermiczne. Ponadto występują tu naturalne jeziora eutroficzne, cieki wodne, łąki dębowo-wiązowe, lasy łąkowe, buczyny, ziołorośla, łąki wilgotne i półnaturalne łąki świeże.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • obszar chronionego krajobrazu: „D” Choszczno-Drawno, „F” Bierzwnik • OSO Lasy Puszczy nad Drawą PLB32001

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
5.	PLH 320005	Dolina Kąpieli	ok. 233	Stargard Szczeciński	Ostoję stanowi wyraźnie wyodrębniająca się w rolniczym krajobrazie dolina Kąpieli z jej porośniętymi przez liściaste lasy i niżowe ziołorośla nadrzeczne brzegami. Rzeka ma naturalny, kręty bieg, duży spadek, przez co tworzą się liczne zakola i przełomy. Dno jest piaszczyste i miejscami kamieniste, ze sporymi głazami rozlokowanymi wzdłuż jej biegu. lory. Z rzeką związane są takie siedliska jak starorzecza, zbiorowiska włosieniczników, zalewane muliste brzegi. Duże powierzchnie w dolinie Kąpieli zajmują łągi jesionowo-olszowe, grądy subatlantyckie i kwaśne buczyny o zróżnicowanej strukturze wiekowej drzewostanów i bogatym składzie gatunkowym. W części zachodniej znajdują się łągi wierzbowo-topolowe oraz jesionowo-olszowe sąsiadujące z ekstensywnie użytkowanymi zmiennowilgotnymi łąkami trzęślicowymi i łąkami świeżymi. W dolinie można spotkać też płyty torfowisk zasadowych pokrytych turzycowiskami. Na odsłoniętych zboczach doliny w wielu miejscach wykształcają się płyty kwiatnych muraw kserotermicznych i napiaskowych oraz ciepłolubne zarośla z rzędu Prunetalia. Lasy miejscami są trudno dostępne i zachowały naturalny wygląd, z potężnymi okazami dębów i innych drzew, wykrotami i gęstwinami zarośli.	brak
6.	PLH 320006	Dolina Płoni i Jezioro Miedwie	ok. 20 744	Bielice, Dolice, Kobylanka, Pyrzyce, Pełczyce, Stare Czarnowo, Stargard Szczeciński	Ostoję stanowi położona na południowy wschód od Szczecina dolina Płoni na odcinku od źródeł koło Barlinka do miejscowości Kołbacz wraz z dolinami dwóch dopływów: Strzelicy i Krzekny. W granicach ostoi znajduje się Jezioro Miedwie – jedno z największych i najbardziej malowniczych polskich jezior, stanowiące jednocześnie rezerwar wody pitnej dla miasta Szczecina. Do najważniejszych biotopów, wyróżniających ten obszar, należą mokradła węglanowe, lokalnie wzbogacone o gatunki halofilne, wykształcające się przy brzegach takich jezior ramienicowych jak: Miedwie, Płoń, Będgoszcz, Zaborsko, Żelewo i Żelewko. Stwierdzono tu rozległe szuwały kłociowe, jedne z największych powierzchni w Polsce, najbogatszą w Polsce populację storczyka błotnego oraz jedno z nielicznych krajowych stanowisk turzycy Buxbauma, marzycy czarniawej i pęczyny błotnej. Górne krawędzie doliny i zbocza wąwozów zajęte są przez murawy kserotermiczne obfitujące w osobliwości flory koło Przywodzia, Gardźca, Oćwieki, St. Przylepu, Grędźca, Turza oraz płyty ciepłych dąbrów, natomiast suche, piaszczyste wzgórza zajęte	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Stary Przylep, Skalisty Jar Libberta, • Barlinecko-Gorzowski Park Krajobrazowy PK; • obszar chronionego krajobrazu „C” Barlinek; • OSO Jezioro Miedwie i Okolice PLB320005

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					<p>są przez zbiorowiska borów mieszanych i łąki mezofilne. W rejonie jeziora Płoń rozwinęły się kompleksy bagiennych olsów i łągów, a na skłonach doliny: żyzne łągi wiązowe (także nad Miedziem k. Wierchłądu) i grądy. W niektórych wąwozach występują wypływy wód podziemnych bogatych w węglan wapnia, które zasilają kompleksy źródliskowe. Dno doliny obecnie pokryte jest rozległym torfowiskiem soligenicznym, gdzie w części źródliskowej doliny rzeki Płoni licznie występują wilgotne łąki nawapienne wyróżniające się niezwykle bogatą florą. Po zaprzestaniu użytkowania rolniczego na części z nich nastąpiła gwałtowna sukcesja ziołorośli, turzycowisk oraz zarośli wierzbowych.</p>	
7.	PLH 320007	Dorzecze Parsęty	ok. 27 710	<p>Miasta i gminy: Kołobrzeg, Białogard, Barwice, Biały Bór, Bobolice, Borne Sulinowo, Karlino, Połczyn Zdrój, Szczecinek, Czaplinek; gminy: Biesiekierz, Dygowo, Grzmiąca, Gościno, Rąbino, Rymań, Siemyśl, Sławoborze, Ustronie Morskie, Tychowo</p>	<p>Ostoja obejmuje dolinę rzeki Parsęty wraz z dopływami – począwszy od jej źródeł koło miejscowości Parsecko aż po strefę ujściową w Kołobrzegu. Jest to najdłuższa rzeka z największą zlewnią strefy południowego przymorza Bałtyku, z bardzo dobrze rozwiniętą siecią dopływów rzek: Kłudawy, Knyczanki, Gęskiej Rzeki, Rudego Rowu, Dębnicy, Mogilicy, Pokrzwnicy, Topieli, Pyszniczy, Radwi oraz płynących w stromych wąwozach Perznicy, Trzebiegoszczy i Łozicy. Jest to bardzo cenny obiekt pod względem przyrodniczym, geomorfologicznym, krajobrazowym i kulturowym (grodziska słowiańskie, kamiennie-ceglane mosty łukowe, stare młyny, dawne systemy hydrotechniczne, kapliczki). Rzeka stanowi naturalny korytarz ekologiczny o znaczeniu lokalnym, regionalnym i krajowym, to również ważne miejsce wypoczynku i rekreacji (spływy kajakowe). Teren dorzecza jest ubogi w jeziora, natomiast w rozproszeniu występują tu licznie niewielkie „oczka polodowcowe” wypełnione złożami torfowymi, liczne zakola i starorzecza oraz bagna będące zanikającymi jeziorami. Same źródłiska Parsęty znajdują się na terenie łąk powstałych w niecce całkowicie zarośniętego jeziora. Duże ilości wody zakumulowane są w kompleksach torfowowo-bagiennych i łąkowych. Teren dorzecza jest ubogi w jeziora, natomiast w rozproszeniu występują tu licznie niewielkie „oczka polodowcowe” wypełnione złożami torfowymi, liczne zakola i starorzecza oraz bagna będące zanikającymi jeziorami. Same źródłiska Parsęty znajdują się na terenie łąk powstałych w niecce całkowicie zarośniętego jeziora. Duże ilości wody zakumulowane są w kompleksach torfowowo-bagiennych i łąkowych. Obszar cechuje obecność licznych cennych</p>	<p>• OSO: Ostoja Drawska PLB320019</p>

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					siedlisk przyrodniczych, m.in. ekosystemów źródłiskowych, bogatych florystycznie łąk, w tym łąk pełnikowych i storczykowych, rozległych olsów bagiennych, wiszących torfowisk źródłiskowych. Obok obszarów podmokłych i zabagnionych spotkać można także suche wrzosowiska i śródłądowe murawy napiaskowe. Zbocza i dna dolin rzek porastają głównie drzewostany liściaste. Występują tutaj łągi różnego typu i zarośla wierzbowe oraz łągi wiązowo-jesionowe, a w wyższych partiach grądy i buczyny, a także bory sosnowe.	
8.	PLH 320008	Janiewickie Bagno	ok. 162	Sławno	Obszar położony jest w ostępach leśnych Nadleśnictwa Sławno, na wododziale dolin rzek Reknicy i Grabowej. Rozległe zabagnienie tworzy kopułę o dobrze wykształconym, charakterystycznym dla torfowiska wysokiego profilu. Jest to torfowisko typu bałtyckiego, położone na granicy południowej zasięgu zbiorowisk tego typu. Występują tu bardzo cenne siedliska z zał. I DS – torfowisko wysokie (zarówno zdegradowane, lecz zdolne do regeneracji, jak i żywe), obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion, bory i lasy bagienne. Złoże torfowe kopuły jest dobrze zachowane mimo przecinających je kanałów.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Janiewickie Bagno
9.	PLH 320009	Jeziora Szczecineckie	ok. 6479	Szczecinek, Grzmiąca	Ostoja położona jest na zachód od Bobolic i na północ od Szczecinka. Ma urozmaicony krajobraz, a jej powierzchnię zajmują głównie lasy mieszane i iglaste, grunty rolne oraz wody. Niektóre tutejsze jeziora należą do bardzo rzadko występujących w Polsce jezior lobeliowych (jeziro Wielatowo) oraz do jezior mezotroficznych z unikatową roślinnością rdestnicową i ramienicową (jeziro Wierzchowo). go. Na północ od Bagna Kusowo położone jest torfowisko Brzezińskie Bagno oraz kompleks jezior .	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Bagno Kusowo; • obszar chronionego krajobrazu: Jeziora Szczecineckie;

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
10.	PLH 320010	Jezioro Kozie	ok. 139 (całość ok. 179)	Myślibórz, Nowogródek Pomorski	Nazwa ostoi pochodzi od nazwy jeziora, które stanowi 23% powierzchni ostoi. Oprócz tego akwenu w obszar włączono leżące wokół niego podmokłe łąki i zabagnienia (74% powierzchni) oraz grunty orne. Obszar jest niezamieszkały, otoczony częściowo lasami, częściowo terenami rolniczymi. Pod względem morfologicznym jest to niecka wytopiskowa zlokalizowana w obszarze Pojezierza Myśliborskiego, wypełniona torfowiskiem niskim i jeziorem o charakterze eutroficznym z pokładami kredy jeziornej, co stanowi o jego charakterze. Walorem, który zdecydował o wyznaczeniu tu ostoi było występowanie rzadkich siedlisk wapieniolubnych, tj. torfowisk nakredowych ze zbiorowiskami roślin: <i>Cladietum marisci</i> , <i>Caricetum buxbaumii</i> , <i>Schoenetum nigricantis</i> . Wilgotne łąki otaczające jezioro, to również cenne siedliska z zał. I DS – świeże łąki użytkowane ekstensywnie oraz zmiennowilgotne łąki trzęś licowe (ok. 10% powierzchni).	<ul style="list-style-type: none"> obszar chronionego krajobrazu: „B” Myślibórz
11.	PLH 320011	Jezioro Wielki Bytyń	ok. 2 011	Wałcz	Duże, rynnowe jezioro położone w północno-zachodniej części Pojezierza Wałeckiego, o nieregularnej linii brzegowej, pociętej licznymi parowami i wąwozami porośniętymi lasami. W obniżeniach w pobliżu potoków wpadających do jeziora krajobraz urozmaicają torfowiska. Zlewnia jeziora jest niewielka, co powoduje znikomą wymianę wód w jeziorze. Dopływa do niego kilka niewielkich strumyków, wypływa jeden ciek – Piławka. Jezioro na znacznej długości posiada strome brzegi do 30 m wysokości porośnięte trudno dostępnymi lasami. Kształt jeziora jest wydłużony i rozcłonkowany, przy czym jedna część ma charakter płosa, a pozostałe stanowią długie zatoki: Lubieską, Zamkową, Marcinkowiecką, Krępą, Piecnicką, Nakielno, odgraniczonymi od płosa progami podwodnymi. Oprócz rozległego akwenu, jakim jest Wielki Bytyń, na terenie ostoi znajdują się również małe jeziora położone pośród lasów: Bytyń Mały oraz dalej na północy – jezioro Głębokie i Bobkowo. Wody powierzchniowe zajmują ok. 45% powierzchni obszaru. Występują następujące siedliska: kwaśne buczyny niżowe, między którymi, na glebach uboższych występują acidofilne dąbrowy oraz łąki i olsy, bór bagienny	<ul style="list-style-type: none"> rezerwat: Wielki Bytyń; obszar chronionego krajobrazu : Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy; OSO: Puszcza nad Gwdą PLB300012

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
12.	PLH 320012	Kemy Rymańskie	ok. 2 645	Rymań, Siemyśl, Gościno	Ostoja zajmuje fragment wysoczyzny morenowej w obrębie Równiny Gryfickiej, pomiędzy dolinami rzek Mołstowej, Błotnicy i Dębosznic. Urozmaicony krajobraz, o bogatej rzeźbie tworzy pofalowany obszar wysoczyzny z charakterystycznymi wzniesieniami kemowymi osiagającymi ok. 40–50 m n.p.m. Teren pokryty jest lasami, głównie liściastymi oraz gruntami użytkowymi rolniczo. Na wzniesieniach występują kwaśne dąbrowy, grądy subatlantyckie, kwaśne i żyzne buczyny. Zwłaszcza godne uwagi są wyjątkowo piękne fragmenty dąbrowy acidofilnej i dobrze wykształcone siedliska bagiennie w obniżeniach, z priorytetowymi siedliskami borów i brzezin bagiennych. Wzdłuż cieków wykształcają się łągi olszowo-jesionowe, częste są tu też olsy źródliskowe. W miejscach o większej wilgotności wykształcają się torfowiska zasadowe oraz przejściowe i wysokie. Na odsłoniętych, słonecznych stokach można spotkać ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe. W rynnach i zagłębieniach występują malownicze jeziora eutroficzne i niewielkie zbiorniki dystroficzne	brak
13.	PLH 320013	Ostoja Goleniowska	ok. 8 419	Goleniów, Przybiernów, Stepnica, Osina, Nowogard	Obszar stanowi wyodrębnione z kompleksu Puszczy Goleniowskiej najcenniejsze obiekty związane z rzekami Gowienicą, Stepnicą, Wołczenicą i rynnami subglacialnymi wraz z licznymi oczkami torfowisk wysokich, połączonymi w sieć naturalnych korytarzy ekologicznych. Ostoja znajduje się w obrębie Leśnego Kompleksu Promocyjnego Puszcze Szczecińskiej. Szczególnym walorem Ostoi Goleniowskiej jest duże zróżnicowanie siedliskowe z doskonałe wykształconymi starorzeczami i eutroficznymi oraz dystroficznymi zbiornikami wodnymi, torfowiskami, źródłkami wapiennymi, borami i lasami bagiennymi, lasami łągowymi i nadrzecznymi zaroślami wierzbowymi.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Cisy Rokickie, Przybiernowski Bór Bagienny; • OSO: Puszcza Goleniowska PLB320012
14.	PLH 320014	Pojezierze Myśliborskie	ok. 4 296	Myślibórz, Kozielice, Lipiany	Ostoja zlokalizowana jest w obrębie Pojezierza Myśliborskiego i od niego przyjęła nazwę. Krajobraz stanowi tu wysoczyzna moreny czołowej z licznymi obniżeniami i nieckami zajętymi przez jeziora, doliny rzeczne wyraźnie układające się w dwa południkowo skierowane ciągi. Pomiędzy nimi występują wzniesienia morenowe i pofalowane równiny. Na ostoję składają się dwa odrębnie wyznaczone obszary: zachodni z jeziorami Sitno i Tarnowskim (Tchórzyno) oraz kompleksem leśnym Przydarłów i wschodni – z	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Tchórzyno: • obszar chronionego krajobrazu : „B” Myślibórz

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					<p>jeziorami: Chłop, Będzin, Grodzkie, Łubie, i okalającymi je lasami i łąkami. W krajobrazie dominują lasy (50% powierzchni), głównie liściaste i mieszane. Zbiorniki wodne to ok. 23% powierzchni, a grunty użytkowane rolniczo to 24%. W obrębie ostoi znajdują się 3 użytki ekologiczne. Szczególne walory przyrodnicze ostoi tworzą występujące tu siedliska związane z alkalitroficznymi jeziorami – podwodne łąki ramienic, poza tym także eutroficzne i dystroficzne zbiorniki wodne. W jeziorach występują pokłady gyttii i kredy jeziornej. Z siedlisk wymienionych w zał. I DS występują tu: torfowiska przejściowe i trzęsawiska, torfowiska nakredowe z lipiennikiem Loesela – gatunkiem z zał. II DS, z kłocią wiechowatą, marzycą czarniawą, turzycą Buxbauma. Siedliskom tym towarzyszą bory i lasy bagienne. Do ostoi włączono cenny kompleks leśny Przydarłów z płatami okazałych starodrzewów dębowych i bukowych. Wśród lasów obszaru stwierdzono dobrze wykształcone siedliska „naturowe” – żyzne buczyny, łąkowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe, grąd subatlantycki. Na zwiększenie bioróżnorodności ostoi wpływ ma także występowanie tu ciepłolubnych muraw napiaskowych i kserotermicznych oraz użytkowanych ekstensywnie łąk świeżych.</p>	
15.	PLH 320015	Police – kanały	100	Police	Obszar obejmuje sieć podziemnych kanałów długości ok. 4000 m stanowiących pozostałość po przedwojennej fabryce paliw lotniczych (benzyny syntetycznej) – Hydrier Werke Politz Grunty.	brak
16.	PLH 320016	Słowińskie Błoto	ok. 192	Darłowo	<p>Ostoja położona jest na Równinie Sławieńskiej, na południowy-wschód od Darłowa. Zajmuje obszar na wododziale rzek Wieprzy i Grabowej, w niecce morenowej. Słowińskie Błoto jest torfowiskiem kopułowym typu bałtyckiego. Do ostoinależy również okalający torfowisko pas siedlisk na podłożu mineralnym, zajęty przez zbiorowiska leśne i łąkowe. W krajobrazie dominują lasy (77% powierzchni), głównie iglaste. Najcenniejsze siedliska przyrodnicze charakterystyczne dla tego typu obiektów, to: torfowisko wysokie nieznacznie zdegradowane, zdolne do naturalnej regeneracji jak i żywe z roślinnością torfotwórczą, obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku <i>Rhynchosporion</i>. Z torfowiskiem związane są lasy i bory bagienne, a wokół niego występują kwaśne buczyny i grąd subatlantycki.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwat: Słowińskie Błota

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
17.	PLH 320017	Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski	ok. 17 469	Rewal, Trzebiatów, Kołobrzeg, Ustronie Morskie, Będzino	<p>Obszar obejmuje najlepiej zachowany fragment zróżnicowanego geomorfologicznie wybrzeża Bałtyku: z brzegami klifowymi aktywnie erodującymi bądź ustabilizowanymi z zaroślami oraz z wybrzeżem wydmy i mierzejami odcinającymi lagunowe jeziora przymorskie oraz z płytkimi ujściami rzek. W lasach mieszanych na podłożu piaszczystym obficie rośnie tu wiciokrzew pomorski. Na zapleczu pasa wydmy występują kompleksy lasów bagiennych i łągowych, częściowo na podłożu torfowym. Wyniesienia moreny dennej w pasie brzegowym pokryte są głównie dąbrowami pomorskimi z wiciokrzewem. Charakterystycznym elementem pasa brzegowego są jeziora przymorskie, oddzielone od morza wąskim pasem mierzei, jak Resko Przymorskie i Liwia Łuża. Pełnią one ważną rolę jako ostoje ptaków, obfitują także w ciekawe, rzadko spotykane gatunki roślin (m.in. rośnie tu pęczyna błotna). Od południa obszar ostoi zamknięty jest rozległym, pasmowym obniżeniem Pradoliny Bałtyckiej, w dużym stopniu wypełnionej pokładami torfów niskich, w większości odwodnionych w przeszłości i wykorzystywanych jako użytki zielone. Obszar pradoliny przecięty jest siecią kanałów oraz mniej lub bardziej naturalnych cieków, w tym m.in. Rega, Stara Rega, Parsęta i Czerwona. W ich korytach, starorzeczach oraz na brzegach rozwijają się zbiorowiska roślin wodnych, z udziałem halofitów. Na obrzeżach obserwuje się rozwój zarośli z udziałem woskownicy europejskiej. Obecnie duży procent powierzchni pradoliny nie jest użytkowany rolniczo. W wyniku degradacji urządzeń hydrotechnicznych występuje miejscowe zabagnienie terenu i okresowe zalewanie, w tym wodami słonawymi. Głównym walorem obszaru jest bardzo dobry stan zachowania typowych biotopów tworzących pas nadmorski, w szczególności kompleksu wybrzeża akumulacyjnego z borami bażynowymi. W obrębie ostoi występuje szereg stanowisk roślinności halofilnej. Obszar słonych łąk na zapleczu pasa wydmy na północ od Włodarki należy do najbardziej rozległych ekosystemów tego typu w Polsce. Duże populacje posiadają tu sit Gerarda, aster solny, świbka morska, babka nadmorska, mlecznik nadmorski.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rezerwaty: Liwia Łuża; • obszar chronionego krajobrazu : Koszaliński Pas Nadmorski; • OSO: Zatoka Pomorska PLB990003, Wybrzeże <p style="text-align: center;">Trzebiatowskie PLB320010</p>

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
18.	PLH 320018	Ujście Odry i Zalew Szczeciński	ok. 52 612	Świnoujście, Międzyzdroje, Wolin, Dziwnów, Kamień Pomorski, Stepnica, Nowe Warpno, Police, Goleniów	Obszar położony u ujścia rzeki Odry obejmujący również jej dolny odcinek, Zalew Szczeciński, Wyspę Chrząszczewską oraz Zalew Kamieński. Dżwina i Zalew Kamieński to najbardziej naturalne elementy ujścia Odry. Zalew Szczeciński ograniczają od północy tereny wyspy Wolin i Uznam. Tereny przyległe, głównie po stronie wschodniej, stanowią płaską strefę nadzalewową, którą pokrywają utwory mineralne bądź organiczne torfów zakumulowanych w lokalnych obniżeniach i płytkich basenach nadzalewowych. W rejonie Miroszewa, w zachodniej części zalewu, występuje żywy, podlegający abrazji klif. Spośród 13 siedlisk z zał. I DS największe znaczenie mają: ujścia rzek, klify, solniska nadmorskie, zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, ziołorośla nadrzeczne, świeże łąki użytkowane ekstensywnie, torfowiska przejściowe i trzęsawiska oraz bory i lasy bagienne.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Białodrzew Kopicki, Czarnocin; • OSO: Zalew Szczeciński PLB320009, Zalew Kamieński i Dziwna PLB320011
19.	PLH 320019	Wolin i Uznam	ok. 30 455	Świnoujście, Międzyzdroje, Wolin, Dziwnów	Obszar obejmuje dwie wyspy: Wolin i Uznam, razem z pasem wód przybrzeżnych na długości 5 km między Karnocicami i Lubinem. Wyspy oddziela od siebie cieśnina Świny, zaś od lądu na zachodzie (po stronie niemieckiej) cieśnina Piana, na wschodzie cieśnina Dziwna. Krajobraz obejmuje moreny czołowe i denne. Wzniesienia morenowe osiągają do 115 m n.p.m., opadając w kierunku morza i Zalewu Szczecińskiego wysokimi falezami. Do wypiętrzeń morenowych przylegają usypane przez fale morskie szeregi piaszczystych niewysokich wałów, tworzące tereny równinne lub o zróżnicowanej konfiguracji obszary wydm o różnym stopniu zaawansowania rozwoju szaty roślinnej. Charakterystyczne dla obszaru są wysokie klify oraz białe i szare wydmy. Najciekawsze zbiorowiska leśne to buczyny pomorskie i lasy bukowo- dębowo-sosnowe. Fragmentem ostoi jest także delta rzeki Świny obejmująca naturalne i sztuczne kanały oraz liczne wyspy, łąki, trzcinowiska i małe pola oraz płaty lasów olszowych. W ostoi znajduje się też kilka jezior, głównie eutroficzných. Do charakterystycznych siedlisk tego należą: ujścia rzek, klify na wybrzeżu Bałtyku, solniska nadmorskie, inicjalne stadia nadmorskich wydm białych oraz nadmorskie wydmy białe i szare, nadmorskie wrzosowiska bażynowe, wydmy z murawami napiaskowymi, murawy kserotermiczne, torfowiska nakredowe i zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Karsiborskie Paprocie, Łuniewo, Karsiborska Kępa, • pn: Woliński Park Narodowy • OSO: Delta Świny PLB320002

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
20.	PLH 320020	Wzgórza Bukowe	ok. 11 748	Gryfino, Stare Czarnowo, Kobylanka, miasto Szczecin	<p>Obszar stanowi kompleks leśny pokrywający pasmo morenowych wzgórz, rozciągający się wzdłuż południowo- wschodnich dzielnic Szczecina na prawym brzegu rzeki Odry. W większości położony jest na terenie Leśnego Kompleksu Promocyjnego Lasy Puszczy Bukowej i Goleniowskiej. Obszar cechuje zróżnicowana rzeźba terenu. Wzgórza pocięte są dolinami i wąwozami, w licznych bezodpływowych zagłębieniach powstały jeziora i torfowiska mszarne. Wzgórza Bukowe są wyjątkowym obiektem przyrodniczym w skali ponadregionalnej przede wszystkim ze względu na dużą powierzchnię bardzo zróżnicowanych buczyn żyznych i kwaśnych. Lasy bukowe poprzecinane są dolinami z łęgami olszowo jesionowymi i subatlantyckimi łęgami jesionowymi. Na skłonach wzniesień występują kwaśne lasy dębowe, a w obniżeniach bagienne brzeziny i olsy. Ze względu na bogatą rzeźbę terenu, żyzność siedlisk i długie tradycje ochrony obiektu – lasy na tym terenie mają charakter naturalny. Zróżnicowane są także siedliska nieleśne. Występują tu: naturalne zbiorniki eutroficzne i dystroficzne, mszary, murawy napiaskowe i kserotermiczne, ekstensywnie użytkowane łąki świeże oraz wilgotne i ciepłolubne zarośla. Zdecydowanie mniejszą rolę od siedlisk leśnych odgrywają w miejscowym krajobrazie tereny rolne (pola uprawne, użytki zielone i sady). W sumie na terenie ostoi stwierdzono występowanie 16 rodzajów siedlisk z zał. I DS, w tym 5 o znaczeniu priorytetowym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Zdroje, Bukowe Zdroje im. T. Dominika, Kołowskie Parowy im. J. Lewandowskiego, Buczynowe Wąwozy im. prof. F. Celińskiego • Trawiasta Buczyna im. prof. St. Kownasa • użytki ekologiczne Zgniły Grzyb; • Szczeciński Park Krajobrazowy; • zespołu przyrodniczo krajobrazowe: Jezierzycze, Park Leśny w Strudze
21.	PLH 320021	Strzaliny koło Tuczna	ok. 17	Tuczno	<p>Obiekt stanowi fragment umocnień Wału Pomorskiego – nadziemne i podziemne pozostałości grupy warownej „Wisielczej Góry”, zbudowanej przez armię niemiecką w latach 1935–1938. Część podziemną obiektu buduje system korytarzy i komór sięgający 10–12 m w głąb ziemi –o łącznej, długości ok. 640 m. Nadziemne części budowli oraz otaczający je kompleks leśny, stanowią osłonę wlotów do podziemnych chodników. W podziemiach, dzięki izolacji od warunków zewnętrznych, panują niskie, stosunkowo stałe temperatury, wysoka wilgotność i brak większych ruchów powietrza. Zapewnia to szczególnie korzystne warunki dla hibernujących tam nietoperzy. Przedostają się one do podziemi przez szyby komunikacyjne i skupiają się w niezliczonej ilości szczelin i stropów.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • OSO: Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
22.	PLH 320022	Dolina Radwi Chocieli i Chotli	ok. 21 862	Białogard, Tychowo, Polanów, Bobolice	Ostoję stanowi dolina rzeki Radwi i jej największych dopływów – Chotli i Chocieli, od obszarów źródłkowych aż po strefę ujściową do Parsęty w Karlinie. Obszar ma niezwykle bogatą rzeźbę terenu, na którą składają się doliny rzeczne, jeziora, głębokie jary o stromych zboczach, z wypływającymi z nich źródłami, zabagnione zakola rzek, rozlewiska, łąki, zboczowe lasy. W granicach ostoi znajduje się kilkanaście użytków ekologicznych. z zał. I DS zajmujące największą powierzchnię to: kwaśne buczyny, grądy subatlantyckie, dąbrowy acydofilne, łągi olszowe i jesionowe. Mniejsze powierzchniowo, ale niezwykle wzbogacające bioróżnorodność obszaru, są różnego typu torfowiska (wysokie, przejściowe), w tym związane z podłożem wapiennym: młaki, jeziora lobeliowe, starorzeczka, jeziora dystroficzne, ziołorośla nadrzeczne. Występują tu również wrzosowiska, zarówno suche, jak wilgotne z wrzoścem bagiennym. Ostoja obejmuje szereg ważnych i cennych siedlisk, które stanowią biotopy m.in. dla 16 gatunków z zał. II DS. Na szczególną uwagę zasługuje występowanie obuwika pospolitego – wyjątkowo rzadkiego na Pomorzu storczyka, oraz skalnicy torfowiskowej.	<ul style="list-style-type: none"> obszar chronionego krajobrazu : Dolina Radwi, Okolice Żydowo-Biały Bór; zespoły przyrodniczo krajobrazowe: Dolina rzeki Chociel
23.	PLH 320023	Jezioro Lubie i Dolina Drawy	ok. 13 240	Drawno, Kalisz Pomorski, Mirosławiec, Drawsko Pomorskie, Złocieniec	Obszar ostoi obejmuje jezioro Lubie – jedno z największych jezior Pojezierza Drawskiego – oraz odcinek doliny Drawy i Starej Drawy na południe od jeziora, wraz z przyległymi łąkami i lasami, aż po jezioro Grażyna koło Drawna. Pod względem krajobrazowym jest to bardzo urozmaicony teren, w którym dominują lasy (60% powierzchni), a znaczący udział mają zbiorniki wodne (14%) – liczne jeziora oraz fragment rzeki Drawy z jej dopływami. Jezioro Lubie to jezioro sielawowe, z reliktową fauną wodnych bezkręgowców (<i>Mysis relicta</i> i <i>Pallasea quadrispinosa</i>). Pod względem siedliskowym stanowi zbiornik mezotroficzny z podwodnymi łąkami ramienic. Z płynącymi wodami związane są zbiorowiska z włosienicznikami, starorzeczka oraz zalewane muliste brzegi rzek. W granicach obszaru znajduje się również fragment doliny Studzienicy, z bardzo dobrze rozwiniętymi zjawiskami źródłkowymi. W lasach Puszczy Drawskiej rozproszone są torfowiska przejściowe i trzęsawiska oraz jeziora dystroficzne z płem mszarnym, nierzadko z szuwarem kłoci wiechowatej. Brzegi rzek urozmaicają przełomy i mielizny. W takich warunkach chętnie bytują np. zimorodki (zał. I DP). Bagiennie fragmenty doliny Drawy porastają szuwary, ziołorośla nadrzeczne, podmokłe lasy. Na linii	<ul style="list-style-type: none"> Drawieński Park Narodowy obszar chronionego krajobrazu: Pojezierze Drawskie, Choszczno-Drawno OSO: Lasy Puszczy nad Drawą, Ostoja Drawska

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					rzeki występują eutroficzne jeziora, np.: Dębno Wielkie, Dębno Małe, Strunowo. Przy rzece zachowały się malownicze stare drzewostany buczyn i dąbrów, siedlisko m.in.: muchotłówki małej (zał. I DP).	
24.	PLH 320025	Dolina Piławy	ok. 2 187 h	Borne Sulinowo	Urozmaicona i bardzo malownicza dolina rzeki Piławy na odcinku tzw. Zalewów Nadarzyckich – sztucznych rozlewisk utworzonych przed II wojną światową jako część linii umocnień Wału Pomorskiego. Na obszar składa się efektowny krajobrazowo ciąg ekosystemów wodnych i torfowiskowych w głębokiej dolinie sandrowej, otoczony lasami bagiennymi. Doskonale zachowały się tu liczne torfowiska, wykazujące dużą zmienność, wynikającą ze zróżnicowania morfologii wytopisk, w których obrębie powstały niewielkie, płaskodenne, dość płytkie obniżenia oraz jeziora w głębokich kotlinach (Generalskie, Brzeźno, Kowal, Dudylany, Bagienne i Bobrowe).	<ul style="list-style-type: none"> obszar chronionego krajobrazu: Dolina Piław
25.	PLH 320033	Uroczyska w Lasach Stepnickich	ok. 2 749	Goleniów, Stepnica	Ostoja położona jest w kompleksie Puszczy Goleniowskiej, na wschodnim wybrzeżu Zalewu Szczecińskiego. Obszar chroniony stanowią 2 torfowiskowe rezerwy przyrody oraz położone pomiędzy nimi fragmenty łąk i pastwisk. Przez obszar ostoi przepływa rzeka Krępa zbierająca wodę z licznych kanałów melioracyjnych i uchodząca do Zalewu Szczecińskiego. Siedliska ostoi związane są z okresowymi zalewami przez wody Zalewu. Teren ostoi obejmuje duży fragment żywych oraz zdegradowanych torfowisk wysokich typu bałtyckiego (rezerwy Olszanka) oraz bardzo dobrze wykształcone i zachowane lasy łąkowe i nadrzeczne zarośla wierzbowe – siedlisko priorytetowe DS. W rezerwacie Uroczysko Święta występują m.in. typowe dla Pomorza olsy i łągi jesionowo-olszowe oraz olszyna torfowcowa, a także zdegradowane bory bagienne. Pomiędzy lasami występują płaty zmienno wilgotnych łąk trzęślicowych o bogatym składzie florystycznym. Na piaszczystych fragmentach podłoża wykształca się kwaśny las brzoźowo-dębowy.	<ul style="list-style-type: none"> rezerwy: Olszanka, Uroczysko Święta; OSO: Puszcza Goleniowska
26.	PLH 320036	Bagno i Jezioro Ciemino	ok. 787	Borne Sulinowo	Obiekt stanowi porośnięte lasem pozostałości kopałowego torfowiska wysokiego, położone w rozległym zagłębieniu wśród pagórków morenowych wraz z przylegającym do nich jeziorem lobeliowym, z którego wypływa rzeka Nizica. Ponad 25% powierzchni ostoi zajmują ekosystemy torfowiskowe, od północy ograniczone linią kolejową relacji Szczecinek-Czaplinek, natomiast od południa i wschodu – jeziorem. W centralnej części obiektu, w pobliżu szczytu dawnej	<ul style="list-style-type: none"> rezerwy: Bagno Ciemino

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					<p>kopuły torfowiska, wśród fragmentów boru bagiennego, na niewielkiej polanie utrzymuje się mszar torfowcowy. Torfowisko okolone jest lasami z udziałem ponad 100-letnich starodrzewów bukowych i dębowych, borami i brzezunami bagiennymi, olsami torfowcowymi i porzeczkowymi. Na obrzeżach i mineralnych wyspach wykształciły się kwaśne buczyny oraz leśne zbiorowiska zastępcze związane z gruntami porolnymi. W rezerwacie jest także kilka płątów łąk – w tym nawiązujące florystycznie do łąk trzęślicowych. Wzdłuż brzegów jeziora Ciemino oraz kanału Radackiego można znaleźć zdegenerowane postaci łągu olszowego oraz łągu jesionowo-wiązowego. Ostoja posiada wybitne walory krajobrazowe. Malownicze panoramy widokowe można podziwiać w wielu miejscach rozmieszczonych wzdłuż wysoko wyniesionych krawędzi doliny. Najcenniejsze tereny obszaru Doliny Odry wraz z rozciągającym się po niemieckiej stronie Parkiem Narodowym Dolina Dolnej Odry, mają tworzyć w przyszłości jeden transgraniczny obszar chroniony – Międzynarodowy Park Dolina Dolnej Odry</p>	
27.	PLH 320037	Dolna Odra	ok. 29 340	Cedynia, Chojna, Gryfino, Boleszkowice i Miasto Szczecin	<p>Ostoja obejmuje Międzyodrze wraz z Odrą Zachodnią i Regalicą (Odrą Wschodnią) i rozciąga się od Kostrzyna do Szczecina. Międzyodrze to wyspa torfowa – największe w Europie torfowisko fluwiogeniczne o miąższości złoża dochodzącej do 10 m, poprzecinane siecią kanałów, starorzeczy, rowów i rozlewisk o łącznej długości ok. 200 km. W tych szczególnych warunkach, przy bardzo ograniczonym gospodarowaniu, wykształciła się charakterystyczna szata roślinna reprezentowana przez ok. 450 gatunków roślin naczyniowych i blisko 110 zespołów roślinnych. Ostoja posiada wybitne walory krajobrazowe. Malownicze panoramy widokowe można podziwiać w wielu miejscach rozmieszczonych wzdłuż wysoko wyniesionych krawędzi doliny. Najcenniejsze tereny obszaru Doliny Odry wraz z rozciągającym się po niemieckiej stronie Parkiem Narodowym Dolina Dolnej Odry, mają tworzyć w przyszłości jeden transgraniczny obszar chroniony – Międzynarodowy Park Dolina Dolnej Odry.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Kanał Kwiatowy, Kurowskie Błota, Wzgórze Widokowe nad Międzyodrziem, Wrzosowiska Cedyńskie, Bielinek, Dolina Świergotki, Olszyna Źródłiskowa pod Lubiechowem Dolnym; • parki krajobrazowe: Cedyński PK, PK Dolina Dolnej Odry; PK Ujście Warty; • zespoły przyrodniczo krajobrazowe: Porzecze; • OSO: Dolina Dolnej Odry PLB320003

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
28.	PLH 320038	Gogolice-Kosa	ok. 1 425	Trzciańsko Zdrój, Dębno	Obszar położony jest w południowo-zachodniej części województwa, obejmuje doliny dwóch małych rzeczek: Kosy i Myśli wpadających do Odry. W jego skład wchodzi cztery wyodrębnione obszary, na których koncentrują się wartości przyrodnicze, decydujące o wyznaczeniu tu ostoi siedliskowej. W pokryciu powierzchni zaznacza się duży udział lasów (ok. 79%), głównie liściastych, a pozostały obszar to przede wszystkim użytki rolne (11%) – łąki i pastwiska oraz grunty orne. Wśród siedlisk z zał. I DS wyróżnić należy starorzecza i eutroficzne zbiorniki wodne, torfowiska przejściowe i trzęsawiska, łągi olszowe i jesionowe, oraz niewielkie płyty ciepłolubnych muraw napiaskowych.	<ul style="list-style-type: none"> OSO Ostoja Witnicko-Dębniańska
29.	PLH 320039	Jeziora Czaplneckie	ok. 31 949	Czaplinek, Barwice, Ostrowice, Złocieniec, Borne Sulinowo, Połczyn-Zdrój	Obszar obejmuje cenny przyrodniczo i krajobrazowo fragment Pojezierza Drawskiego. Jego rzeźba została ukształtowana w wyniku działalności lądolodu, podczas ostatniego zlodowacenia bałtyckiego. Pozostałościami tej działalności są między innymi: wały moreny czołowej, ozy i kemy, liczne jary, doliny rzek, jeziora rynnowe i wytopiskowe. Na terenie ostoi zlokalizowanych jest 47 jezior, reprezentujących większość wyróżnianych w Polsce typów. Jeziora mają urozmaiconą linię brzegową, na niektórych z nich są wyspy. Brzegi są wysokie, porośnięte lasem, głównie łągami i buczyną, lub niskie, z pasem roślinności przybrzeżnej. W obszarze znajduje się największe jezioro Pojezierza – Drawsko. Jest ono drugim pod względem głębokości jeziorem w Polsce, stanowi główny węzeł ekologiczny ostoi. Największą rzeką obszaru jest Drawa, mająca na jego terenie swoje źródła. Swój początek biorą tutaj także inne rzeki, jak: Dębnica, Wogra, Piławka, Kokna i Rekon. W granicach ostoi znajdują się 34 użytki ekologiczne. Na terenie ostoi szczególnie cenna jest dolina Drawy, która wraz z dopływami odgrywa bardzo ważną rolę łącznika między obszarami koncentracji cennej flory w urozmaiconym krajobrazie polodowcowym. Jej źródła znajdują się w rezerwacie Dolina Pięciu Jezior. Wody tych jezior są zasobne w wapń, na dnie zbiorników odkłada się kreda jeziorna, która podściela zglądowiaste odcinki doliny między kolejnymi jeziorami. Dna płytszych jezior porośnięte są przez łąki ramienicowe. Osobliwością obszaru są dobrze zachowane jeziora lobeliowe. Do bardzo wartościowych zbiorowisk należą również torfowiska wysokie, występujące na wododziałach oraz torfowiska przejściowe.	<ul style="list-style-type: none"> rezerваты: Dolina Pięciu Jezior, Brunatna Gleba, Zielone Bagna, Jezioro Prosino, Torfowisko nad Jeziorem Morzysław Mały, Jezioro Czarnówek, Jezioro Prosino; Drawski Park Krajobrazowy; OSO: Ostoja Drawska PLB32001

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
30.	PLH 320040	Jezioro Bobięcińskie	2 575 ha (całk. ok. 3 383)	Polanów, Bobolice, Biały Bór	Ponad połowa obszaru położona jest na terenie województwa zachodniopomorskiego. Pozostała część ostoi (wraz z największym jej jeziorem – Bobięcińskim Wielkim) leży w granicach województwa pomorskiego. Znaczną powierzchnię zajmują również inne siedliska, takie jak: zbiorniki dystroficzne i nachodzące na tafle wody mszary przejściowe, mszary wysokie, bory i brzeziny bagienne oraz wilgotne i świeże łąki. Kompleks ten otaczają buczyny i dąbrowy. W sumie obszar obejmuje 12 typów siedlisk wymienionych w zał. I DS.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Jezioro Iłowatka; • obszar chronionego krajobrazu: Okolice Żydowo–Biały Bór
31.	PLH 320041	Jezioro Bukowo	ok. 3 263	Mielno, Sianów, Darłowo	Obszar obejmuje duże jezioro przymorskie wraz z mierzeją oddzielającą go od morza, przylegające do jeziora dwa kompleksy leśne borów, brzezin bagiennych i łągów w odmianie przymorskiej oraz bagien z woskownicą porastających wysokie torfowisko typu bałtyckiego. Jest to jeden z lepiej zachowanych i słabo zabudowanych odcinków polskiego brzegu morskiego. W skład obszaru wchodzi też fragment mierzei sąsiadującej z jeziorem Jamno. Jezioro zachowuje naturalny, unikatowy rytm połączenia z morzem w okresie jesienno-wiosennym i zamknięcia latem, a także zwykle jeszcze zimą.	<ul style="list-style-type: none"> • obszar chronionego krajobrazu: Koszaliński Pas Nadmorski
32.	PLH 320042	Jezioro Śmiadowo	ok. 213	Borne Sulinowo	Obszar obejmuje Jezioro Śmiadowo o powierzchni 132,7 ha z wąskim pasem lasu i zarośli porastających brzegi akwenu. To oligotroficzne jezioro położone jest 140 m n.p.m. i charakteryzuje się przezroczystą, średnio kwaśną wodą. Na zbiorniku znajduje się 6 malowniczych wysp.	brak
33.	PLH 320043	Karsibórz Świdwiński	ok. 588	Brzeźno	Obiekt obejmuje kompleks borów i brzezin bagiennych na dużym złożu torfu wysokiego, ekologicznie powiązany z Pojezierzem Drawskim poprzez malownicze doliny rzek Stara Rega i Rega. Jeszcze 200 lat temu ok. 350-hektarowe torfowisko bałtyckie, pod ówczesną nazwą „Bagienne Mszary” miało postać kopuły torfowej porośniętej zbiorowiskami torfowców, z nielicznie występującą karłowatą sosną. Na przełomie XIX i XX wieku torfowisko zostało odwodnione siecią rowów, a na dawnych mszarach posadzono sosnę. Dziś tworzy ona ponad 100-letnie drzewostany. Istniejące w XIX wieku Jezioro Bagienne Małe całkowicie już zarosło mszarami. Odwodnienie i sztuczne wprowadzenie sosny spowodowało	<ul style="list-style-type: none"> • OSO: Ostoja Drawska PLB320019; • zespół przyrodniczo krajobrazowy: Karsibórz

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					wprawdzie ustąpienie bardzo cennych przyrodniczo mszarów torfowcowych, ale w zamian powstał tu kompleks dominujących obecnie borów i brzezin bagiennych, okolony kwaśnymi buczynami. W kompleksie torfowym zachowały się dwa małe dystroficzne jeziora, których brzegi fragmentarycznie porastają silnie uwilgotnione zbiorowiska mszarne, regenerujące się w potorfiach.	
34.	PLH 320044	Lasy Bierzwnickie	8 189	Bierzwnik, Krzęcin, Pelczyce	Obszar położony jest w większej swej części na terenie województwa zachodniopomorskiego, a tylko jego nieznaczna część znajduje się w woj. lubuskim (powiat strzelecko-drezdenecki). Ostoja obejmuje fragment Puszczy Drawskiej, ograniczony do zwartego kompleksu buczyn i asów dębowych, z jeziorami ramienicowymi i torfowiskami wysokimi. Oprócz rezerwatów, obszarów chronionego krajobrazu i ostoi ptasiej na terenie ostoi znajduje się kilka użytków ekologicznych. Cenne siedliska (z zał. I DS) zajmują ponad połowę powierzchni obszaru. Występują tu siedliska priorytetowe: torfowiska nakredowe z kłocią wiechowatą, bory i brzeziny bagienne na torfach otaczające pozostałości torfowisk wysokich, ciepłe murawy napiaskowe z sasanką łąkową, a także lasy łęgowe. Ponadto występują tu kwaśne i żyzne buczyny – urozmaicone licznymi, śródleśnymi oczkami wodnymi; grąd na wyspie na jeziorze Bierzwnik, podczas gdy sam zbiornik klasyfikowany jest jako jezioro ramienicowe	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Wyspa na Jeziorze Bierzwnik, Źródliśko Skrzypowe; • obszar chronionego krajobrazu: Bierzwnik; • OSO: Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016
35.	PLH 320045	Miroślawiec	ok. 6 567	Miroślawiec, Tuczno	Na terenie ostoi stwierdzono 7 typów siedlisk z zał. II DS. Znajduje się tu silnie przekształcone, lecz wciąż cenne przyrodniczo, duże torfowisko niskie między Rzeczycą, Płociczem i Marcinkowicami, zajęte głównie przez użytki zielone, wśród których zachowały się unikatowe w regionie pozostałości łąk trzęślicowych. W ostoi występują też chronione w formie użytków ekologicznych i rezerwatu torfowiska mszarne na gruntach Nadleśnictwa Mirosławiec.	<ul style="list-style-type: none"> • rezerваты: Rosiczki Mirosławskie
36.	PLH 320046	Uroczyska Puszczy Drawskiej	29 190 (całk. ok. 65 816)	Wałcz	Obszar położony jest na pograniczu trzech województw: zachodniopomorskiego, lubuskiego i wielkopolskiego, w większej części na terenie Drawieńskiego Parku Narodowego. Ostoja obejmuje dużą część rozległego kompleksu leśnego położonego na równinie sandrowej w środkowym i dolnym biegu rzeki Drawy. W miejscach, gdzie teren jest pofałdowany, wzgórza osiągają wysokość do 121 m n.p.m. Najcenniejszym przyrodniczo obszarem jest centralna część ostoi, położona w widłach rzek: Drawy i Płocicznej. Znajduje się tu	<ul style="list-style-type: none"> • Drawieński Park Narodowy; • rezerваты: Stary Załom, Mszary Tuczyńskie, Leśne Źródła; • obszar chronionego krajobrazu: Puszcza

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					wiele jezior od dystroficznych przez mezotroficzne do eutroficznych. W obszarze tym utworzonych zostało kilkanaście użytków ekologicznych. Teren cechują dobrze zachowane cenne siedliska przyrodnicze – w tym 22 z zał. I DS. Najcenniejsze z nich to kwaśne i żyzne buczyny porastające zbocza doliny Drawy, które są jednymi z nielicznych w Polsce fragmentów buczyn o zachowanej naturalnej dynamice. Pozostałe siedliska to: zbiorniki z ramienicami, rzeka włosienicznikowa, łąki, ziołorośla nadrzeczne, torfowiska.	nad Drawą, Korytnica Rzeka, Bierzwnik, Puszcza Drawska; •OSO: Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016
37.	PLH 320047	Warnie Bagno	ok. 565	Będzino, Biesiekierz, Karlino	Ostoję stanowi obniżenie w sfalowanej morenie dennej obejmujące jeziorko dystroficzne otoczone płem mszarnym, bory i brzeziny bagienne i lasy brzoźowo-dębowe (rezerwat Wierzchomińskie Bagno) oraz pozostałości jednego z największych torfowisk wysokich typu bałtyckiego na Pomorzu, przekształconego przez wcześniejszą eksploatację torfu i zalesianie (rezerwat Warnie Bagno). Większą część ostoi pokrywają siedliska priorytetowe DS: bory i lasy bagienne – 70%, łągi olszowe i jesionowe – 9,5% oraz torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą – 3,5%. Pozostałe siedliska to: torfowiska wysokie, naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne, kwaśne buczyny, torfowiska przejściowe i trzęsawiska. W otoczeniu torfowiska znajdują się pola uprawne.	• rezerваты: Wierzchomińskie Bagno, Warnie Bagno
38.	PLH 320048	Diabelskie Pustacie	ok. 3 232	Borne Sulinowo	Obszar obejmuje tereny dawnego poligonu „Borne-Sulinowo” oraz przylegającą do niego rynnę rzeki Płytnicy. Rozległe przestrzenie bezleśne, pokryte suchymi wrzosowiskami wykształciły się w wyniku prawie 60-letniego użytkowania tego terenu jako ćwiczebnego poligonu wojskowego. Mozaika cennych siedlisk przyrodniczych, która tam występuje, stanowi bardzo rzadki typ krajobrazu roślinnego, a wielkoobszarowe wrzosowiska należą do najlepiej zachowanych w regionie. Po wycofaniu się wojsk radzieckich duże powierzchnie wrzosowisk zostały zalesione, a najlepiej wykształcone i najbardziej zróżnicowane siedliskowo objęto ochroną ze względów krajobrazowych.. murawy napiaskowe: murawy z porostami, szcztolichą siwą, kostrzewą owczą, nierzadko w postaci z macierzanką piaskową, a także uboższe postaci murawy zawciągowej, zawciągowej. Wśród roślinności torfowiskowej znajdziemy mszary z wełnianką wąskolistną, z wełnianką pochwowatą, z turzycą dzióbkwatą, z mietlicą psią i sitem drobnym,	• obszar chronionego krajobrazu: Dolina Płytnicy

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					szuwały turzycy sztywnej i turzycy pęcherzykowatej. Roślinność leśna zajmuje siedliska borów i lasów bagiennych. Murawy napiaskowe znajdują się głównie na poboczach dróg i piaszczystych nieużytkach. Wśród roślinności torfowiskowej znajdziemy mszary	
39.	PLH 220038	Dolina Wieprzy i Studnicy	415 (całkowita ok. 14 349)	miasto i gmina Darłowo, miasto i gmina Sławno, Postomino	Obszar obejmuje część dolin rzek Wieprzy i Studnicy, od źródeł koło Wałdowa i Miastka, aż po miejscowość Staniewice koło Sławna, wraz z dużymi fragmentami zlewni tych rzek, w tym terenami źródłiskowymi. Rzeki te mają naturalny charakter, w niewielkim tylko stopniu zostały przekształcone przez człowieka. Wzniesienia morenowe w otoczeniu dolin dochodzą do ponad 200 m n.p.m. Przełomowe odcinki rzek mają podgórski charakter. Szczególnie głęboko wcięta jest rynna rzeki Wieprzy (od źródeł do Bożanki). W zlewni Wieprzy zachowały się duże połacie mokradeł, oraz torfowiska wysokie i bory bagiennie. Występuje tutaj 21 siedlisk z zał. I DS: jeziora lobeliowe, naturalne eutroficzne i dystroficzne zbiorniki wodne, nizinne rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników, zalewane muliste brzegi rzek, suche wrzosowiska, ciepłolubne murawy napiaskowe, zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, ziołorośla nadrzeczne, świeże łąki użytkowane ekstensywnie, torfowiska wysokie żywe i zdegradowane, torfowiska przejściowe i zasadowe oraz obniżenia na podłożu torfowym, źródliska wapienne ze zbiorowiskami <i>Cratoneurion commutati</i> , kwaśne i żyzne buczyny, grąd subatlantycki, bory i lasy bagiennie oraz lasy łęgowe.	<ul style="list-style-type: none"> obszar chronionego krajobrazu: Jezioro Łętowskie i okolice Kępic
40.	PLH 300017	Dolina Rurzycy	456 (całkowita ok. 1 766)	Wałcz	Ostoja położona jest na terenie województwa wielkopolskiego i zachodniopomorskiego. Obszar obejmuje malowniczą, głęboko wcięta dolinę rzeki Rurzycy. Źródła Rurzycy znajdują się w rezerwacie „Diabli Skok”. Dalej płynie ona przez ciąg jezior Krąpskich, poczynając od jez. Krąpsko Małe. Rurzyca łączy tu sześć jezior polodowcowych, położonych w wypełnionej torfami oraz mułami i piaskami jeziornymi rynnie odpływowej dawnych wód lodowcowych. Strome zbocza doliny porastają lasy iglaste oraz naturalne lasy mieszane, a także źródłiskowe olszyny. Tylko niewielkie fragmenty obszaru zajmują łąki i inne tereny otwarte. Obszar wyróżnia istnienie kompleksu unikalnych, dobrze zachowanych źródeł i torfowisk niskich, charakteryzujących się bogactwem flory i rzadkich fitocenoz torfotwórczych. Torfowiska nadrzeczne i olszyny źródłiskowe wykształcone są tutaj w klasycznej	<ul style="list-style-type: none"> rezerваты: Dolina Rurzycy; OSO Puszcza nad Gwdą PLB300012

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie adm.	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					formie. Na obszarze tym stwierdzono występowanie 10 typów siedlisk przyrodniczych z zał. I DS. W sumie siedliska te zajmują ponad 50% obszaru. Najcenniejsze z nich to występujące w rozproszeniu źródła wapienne i torfowiska zasadowe, a także zbiorowiska włosieniczników.	
41.	PLH 990002	Ostoja na Zatoce Pomorskiej	ok. 242 553	Morskie wody terytorialne Polski, gminy: Międzyzdroje, Wolin, Dziwnów, Rewal, Trzebiatów, Kołobrzeg, Ustronie Morskie	Obszar morski położony wzdłuż zachodniej części wybrzeża Polski. Fragment akwenu o dużym zróżnicowaniu dna morskiego, od piaszczystych ławic, po rozległe żwirowiska i głazowiska. Centralną część Zatoki Pomorskiej zajmuje duże wypłylenie zwane Ławicą Odrzańską. Występuje tutaj jedno siedlisko z zał. I DS – piaszczyste ławice podmorskie.	<ul style="list-style-type: none"> • OSO: Zatoka Pomorska PLB 990003
42.	PLH 220024	Przymorskie Błota	1724.4	Fragment województwa pomorskiego i zachodniopomorskiego, okolice Ustki, Jezioro Modła	Obszar obejmuje fragment równiny błot przymorskich na zachód od Ustki, wraz z Jezioro Modła. Dominującym zbiorowiskiem roślinnym są dobrze zachowane szuwały trzcinowe i turzycowe, które zarastają eutroficzne Jezioro Modła. Znaczny udział powierzchniowy mają lasy olsowe i acidofilne dąbrowy. W zachodniej części obszaru występują bardzo dobrze zachowane torfowiska wysokie i przejściowe oraz płyty borów i brzezin bagiennych, a także zarośli woskownicy europejskiej.	<ul style="list-style-type: none"> • obszaru Chronionego Krajobrazu Pas Pobreża na zachód od Ustki (2 500 ha) • rezerwat przyrody Modła (194,8 ha; 1982).

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk (SOO) przekazane do Komisji Europejskiej 29 października 2009

43.	PLH 320049	Dorzecze Regi.....	32
44.	PLH 320050	Dolina Tywy.....	33
45.	PLH 320051	Mieszkowicka Dąbrowa.....	32
46.	PLH 320052	Ostoja Golczewska.....	34
47.	PLH 320053	Dolina Bielawy.....	34
48.	PLH 320054	Wzgórza Krzymowskie.....	35
49.	PLH 320055	Wzgórza Moryńskie.....	35
50.	PLH 320056	Torfowisko Reptowo.....	36
51.	PLH 320057	Mechowisko Manowo.....	36
52.	PLH 320059	Jezioro Kopań.....	36
53.	PLH 320060	Dziczy Las.....	37
54.	PLH 320061	Bystrzyno.....	37
55.	PLH 320062	Bukowy Las Górki.....	38
56.	PLH 320063	Jezioro Stolsko.....	38
57.	PLH 320064	Las Baniewicki.....	38
58.	PLH 320065	Torfowisko Poradz.....	39
59.	PLH 320066	Wiązogóra.....	39
60.	PLH 320067	Pojezierze Ińskie.....	39
61.	PLH 080071	Ostoja Barlinecka.....	40

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
43.	PLH 320049	Dorzecze Regi	15261.8	<p>Gmina:</p> <p>Trzebiatów Brojce Gryfice Płoty</p> <p>Rymań Sławoborze</p> <p>Resko Swidwin Nowogard</p> <p>Radowo Małe Węgorzyno Łobez Brzeżno</p> <p>Rąbino Ostrowice</p>	<p>Obszar obejmuje swymi granicami dolinę Regi od Trzebiatowa do jej obszarów źródłowych oraz szereg dolin dopływów: Starej Regi, Brzeźnickiej Węgorzy, Piaskowej, Sępólnej, Uklei, Rekowy i Mołstowej. Z łącznej długości 172 km, w obszarze znajduje się ok. 160 km długości Regi. Przez obszar obejmujący 15,2 tys. ha przepływają wody ze zlewni obejmującej 272,5 tys. ha. Granice obejmują doliny rzeczne (dno wraz ze zboczami) z wyłączeniem terenów z zabudową, w obrębie których obszar ogranicza się w zasadzie do koryta rzeczno. W niektórych miejscach granice obszaru wychodzą poza dolinę rzeczno w celu włączenia przylegających do doliny wyjątkowo cennych kompleksów siedlisk przyrodniczych zwykle bagiennych (np. okolice jeziora Ołużna gm. Świdwin, torfowiska k. Międzyrzecza gm. Sławoborze) lub leśnych (np. kompleks leśny m. Rycerzewkiem i Jeleninem gm. Ostrowice). Inne odstępstwa wiążą się z dostosowaniem przebiegu granic do ewidencji geodezyjnej oraz z rozmieszczeniem siedlisk przyrodniczych. Dolina rzeczno jest w ogromnej większości mozaiką terenów leśnych i rolniczych, przerwana kilkoma zespołami zwartej zabudowy miejskiej: Świdwina, Łobza, Reska, Gryfic. Sama rzeka przegrodzona jest w kilku miejscach zabudową hydrotechniczną, co powoduje, że na ponad 2/3 długości rzeki niedostępna dla ryb wędrownych. W obrębie obszaru w górnej części doliny Regi znajdują się dobrze zachowane kompleksy źródłowe, wilgotne i świeże łąki oraz jeziora rozrzucone wśród lasów. Na zboczach doliny w wielu miejscach wykształca się kwaśna buczyna i grądy subatlantyckie. W środkowym odcinku dolina przecina tereny morenowe o zróżnicowanej rzeźbie terenu. Na dnie doliny wykształcają się tu miejscami rozległe lasy łęgowe i torfowiska. Na zboczach dolin liczne są kompleksy źródłowe. W dolnym biegu Regi dolina przecina tereny głównie rolnicze obejmując duże powierzchnie łąk i zbiorowisk zaroślowych. Rega jest jedną z najdłuższych rzek polskich wpadających bezpośrednio do Bałtyku, zachowując jednocześnie prawie w całej swej długości charakter cieku łososiowego. Charakterystyka morfologiczna tej rzeki sprawia, że znajdują tam dobre warunki bytowania ryby łososiowej i karpiowej reofilne. Dorzecze Regi jest przy tym niejednorodny pod względem stopnia przekształceń antropogenicznych. Dolny bieg rzeki został silnie zmieniony przez melioracje, a przede wszystkim zabudowę hydrotechniczną; cechy rzeki o naturalnym przebiegu zauważalne są dopiero powyżej miejscowości Resko.</p>	Brak ochrony obszarowej;

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
44.	PLH 320050	Dolina Tywy	3754.9	Gmina: Gryfino Banie, Chojna Trzcieńsko Zdrój	<p>Obszar "Dolina Tywy" jest dość mocno zróżnicowany geomorfologicznie, poczynając od typowego krajobrazu pojeziernego i strefy moreny czołowej w części południowej (południowa część gminy Banie) do równiny o falistej rzeźbie w części północnej (gmina Gryfino). Ośią ostoi jest rzeka Tywa, płynąca początkowo z południa na północ w rynn timer lodowcowej (tzw. Bańskie), w krajobrazie obfitującym we wzgórza pokryte lasami liściastymi, jeziora, źródła, torfowiska, następnie skręcająca na zachód, w krajobrazie równinny timer moreny dennej, pozbawionym jezior, obfitującym w pola uprawne i użytki zielone, by ostatecznie na kilkukilometrowym odcinku koło Gryfina płynąć w głębokiej i wąskiej rynn timer o stromych zboczach porośniętych żyznymi lasami liściastymi. Dominującym typem siedlisk są lasy liściaste (głównie żyzne buczyny niżowe oraz łągi olszowe i jesionowo-olszowe) oraz naturalne eutroficzne zbiorniki wodne. Znajdują się tu także rozległe kompleksy szuwarów i zarośla wierzbowych (skupione głównie w środkowej części obszaru). Tywa na całej swojej długości wykazuje duże zróżnicowanie zarówno w kształcie i szerokości koryta, a także głębokości i szybkości przepływu wody. Taki układ powoduje powstawanie odcinków cieku o charakterze typowej rzeki górskiej, jak i odcinków wody praktycznie niepłynącej, zastoiskowej. Wpływ na charakter rzeki mają także liczne jeziora, przez które Tywa przepływa. Różnorodność powstałych w ten sposób biotopów wpływa pozytywnie na liczbę gatunków występujących w tym cieku. Rzekę tą trudno jest jednoznacznie zakwalifikować do określonego typu rybackiego. W prawie całym cieku warunki morfometryczne, hydrologiczne, hydrobiologiczne oraz skład ichtiofauny wskazują na zaliczenie tych odcinków do krainy brzany, a nawet leszcza (Starmach 1956), chociaż spotykane są odcinki typowe dla krainy pstrąga - szczególnie odcinek koło miejscowości Zórawki, gdzie rzeka płynie miejscami w głębokim wąwozie.</p>	<p>Obszar nie podlega ochronie obszarowej; proponuje się utworzenie rezerwatu florystycznego w dolinie Tywy koło Gryfina ("Wysoka skarpa rzeki Tywy"), Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, Obszaru chronionego krajobrazu na całej dolinie Tywy, oraz kilku użytków ekologicznych.</p>
45.	PLH 320051	Mieszkowicka Dąbrowa	26.4	Gmina: Mieszkowice	<p>Obszar położony na Równinie Gorzowskiej, będącej sandrem o podłożu zbudowanym głównie z piasków fluwiogłocjalnych miejscami ze wzniesieniami z gliny morenowej. Jest to młody drzewostan dębowy rosnący na siedlisku kwaśnej dąbrowy, z zachowanymi starymi egzemplarzami żywych dębów oraz drzew powalonych, będących miejscem występowania pachnicy dębowej i kozioroga dębosza.</p>	<p>Obszar położony na terenie Cedyńskiego Parku Krajobrazowego (30850 ha, 1993 r.).</p>

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
46.	PLH 320052	Ostoja Golczewska	845.1	Gmina: Golczewo	<p>Obszar stanowią dwa fragmenty kompleksów leśnych usytuowane na Równinie Gryfickiej będącej falistą wysoczyzną morenową. W obu wypadkach są to tereny ze znacznym udziałem żyznych siedlisk leśnych, co wyróżnia je w stosunku do ciągnących się dalej na południe borów sosnowych wykształcających się na nizinie sandrowej. W obszarze duże powierzchnie ze starodrzewami, w tym wyłączony drzewostan jaworowy z okazałymi drzewami doborowymi, ponad 400 letnim dębem "Władychem" (pomnik przyrody). Wśród lasów znajduje się kilka torfowisk mszarnych w tym otaczających jezioro dystroficzne (Jezioro Żabie).</p>	Rezerwat przyrody "Golczewskie Uroczysko" (2004 r., 101,05 ha); Dwa zespoły przyrodniczo-krajobrazowe: "Widłakowy Las" (1996 r.), "Las Golczewski" (1993 r.).
47.	PLH 320053	Dolina Bielawy	456.3	Gmina: Malechowo Sianów	<p>Obszar obejmuje odcinek doliny niewielkiej rzeki pomorskiej, zasilanej źródłiskami i mającej charakter rzeki włosienicznikowej, wraz z lasami w dolinie i na jej zboczach. Bielawa jest rzeką o długości ok. 14 km. Wypływa z okolic wsi Sowno i płynie ku północy, przez Kusice i Niemiecę, uchodząc do Grabowej. Zlewnia ma powierzchnię ok. 56 km². Średni przepływ przy ujściu wynosi 0,58 m³/s, co jest wartością bardzo wysoką jak na tak krótką rzekę, o tak małej zlewni (przepływ jest większy niż dwa razy większej, sąsiedniej Polnicy!). Bielawa przez większą część swego biegu płynie głęboko wciętą doliną, na dnie której - przy rzece, która zachowała naturalny charakter - wykształciły się łągi olszowe, a na zboczach - grądy, dąbrowy i kwaśne buczyny. Już po ok. 2,5 km swego biegu przyjmuje z prawej wybitny, choć bardzo krótki dopływ, odprowadzający wody z kompleksu Sierakowskich Źródlisk k. Sierakowskiego Młyna. Kompleks Sierakowskich Źródlisk to unikatowy obiekt, w którym występują cenne ekosystemy źródłiskowo-mechowiskowe. Większa jego część jest zajęta przez łąki, nieliczne nisze źródłiskowe są położone w lesie. Od Sierakowskich Źródlisk zaczyna się odcinek doliny - objęty obszarem Natura 2000 Dalej rzeka płynie ku północy śródleśną doliną. Nad rzeką wykształciły się bardzo ładne łągi, a na zboczach - wyjątkowo dobrze zachowane dąbrowy, grądy i buczyny. Przed Niemiecą rzeka zwalnia, spiętrzona jazem zabytkowego młyna w Niemicy; miejsce łągów na dnie doliny zajmują olsy. Ok. 2,5 km za Niemiecą rzeka uchodzi do Grabowej. W dolinie rzeki Bielawy stwierdzono występowanie 358 gatunków roślin naczyniowych, w tym wiele gatunków rzadkich i zagrożonych w skali Polski i Pomorza Zachodniego oraz liczne gatunki chronione. Fauna ryb rzeki wymaga zbadania (możliwe jest występowanie nie stwierdzonych dotąd gatunków z zał. II DS.)</p>	Brak ochrony obszarowej;

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
48.	PLH 320054	Wzgórza Krzymowskie	1238.8	Gmina: Cedynia, Chojna	Obszar obejmuje centralną część Puszczy Piaskowej, porastającej morenowe wzniesienie Wzgórz Krzymowskich, o urozmaiconej rzeźbie. Najlepiej na Pomorzu Zachodnim zachowany kompleks dąbrów, w tym starymi drzewostanami w rez. Dąbrowa Krzymowska. Dodatkowo, część powierzchni leśnej zajmują buczyny, fragmenty grądów i łągów oraz torfowiska.	Fragmety chronione w 2 rez. przyrody: "Dąbrowa Krzymowska" i "Olszyny Ostrowskie". Cały obszar w granicach Cedyńskiego Parku Krajobrazowego (1993 r., 53120 ha) . W projektowanym planie ochrony CPK zaplanowano utworzenie dalszych form ochrony: użytki ekologiczne i zespoły przyrodniczo-krajobrazowe.
49.	PLH 320055	Wzgórza Moryńskie	588	Gmina: Chojna Moryń	Wzgórza Moryńskie to fragment Pojezierza Myśluborskiego obejmujący wzgórza moreny czołowej, ciągnące się od miejscowości Moryń na południu do miejscowości Mętno na północy, a także fragment rynny jeziornej pomiędzy jeziorami Morzycko i Mętno. Wybitnie urozmaicony krajobraz, powstał podczas ostatniego zlodowacenia. Obecnie Wzgórza Moryńskie stanowią fragment malowniczego, młodoglacjalnego krajobrazu rolniczego, w którym przeważającym typem siedlisk są siedliska półnaturalne (łąki, pastwiska, murawy, a także czyżnie i śródpolne jeziorka i mokradła). Zbocza rynny porastają bardzo licznie występujące tu murawy kserotermiczne (6210) oraz łągi zboczowe z fiołkiem wonnym (91F0). Na wypłaszczeniach sąsiadujących z murawami kserotermicznymi wytworzyły się łąki świeże z dużym udziałem gatunków ciepłolubnych (6510). W licznych zagłębieniach bezodpływowych utworzyły się małe jeziorka polodowcowe (3150).	PLB320017 Ostoja Cedyńska (20871,24 ha, 2008) - Cały obszar Wzgórz Moryńskie znajduje się na terenie Ostoi Cedyńskiej. Cedyński Park Krajobrazowy (30850 ha, 1993) - obejmuje ok. 85% obszaru Wzgórz Moryńskich, bez południowej części, która znajduje się w całości w jego otulinie

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
50.	PLH 320056	Torfowisko Reptowo	818.2	Gmina Kobyłanka	Dawne wysokie torfowisko bałtyckie - dziś kompleks zdegradowanych borów bagiennych w nadleśnictwie Kliniska, ale z inicjatywy nadleśnictwa rozpoczęto proces ich renaturalizacji. W 2005 r. zbud. zastawki piętrzące na rowach. 2007 r. próba usunięcia nalotu brzozy - renaturalizacji otwartego torfowiska. Działania w latach 2005-2007 były elementami projektu LIFE `ochrona torfowisk bałtyckich na Pomorzu` wdrażanego przez Klub Przyrodników w partnerstwie m. in. z Nadleśnictwem Kliniska i Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody w Szczecinie. Na 2009 r. zaplanowana budowa kolejnych progów piętrzących.	Na całej części w zarządzie LP utworzono zespół przyrodniczo-krajobrazowy "Torfowisko Reptowo". Nadleśnictwo chce wykorzystywać obiekt do renaturalizacji torfowiska i retencji wody; nie do typowych działań hodowlano-leśnych.
51.	PLH 320057	Mechowisko Manowo	55.5	Gmina: Manowo	Obszar obejmuje bardzo dobrze wykształcone torfowisko poligeniczne - mechowisko, położone w dolinie rzeki Dzierżęcinka.	Brak
52.	PLH 320059	Jezioro Kopań	1206.5	Gmina: Darłowo	Obszar "Jezioro Kopań" obejmuje tereny przymorskie, z eutroficznym, przymorskim jeziorem Kopań, oddzielonym od morza piaszczystą, miejscami bardzo wąską mierzeją. Jezioro jest typowym przykładem jeziora przymorskiego (siedlisko 1150) i wśród polskich jezior przymorskich należy do lepiej zachowanych - nie jest zdegradowane ani zanieczyszczone, brzegi nie są jeszcze masowo zurbanizowane, a prowadzona ekstensywna gospodarka rybacka nie zagraża ekosystemowi jeziornemu. Połączenie jeziora z morzem stanowi okresowo wypełniający się wodą kanał. Na brzegu morza są dobrze zachowane wydmy białe i szare oraz lasy nadmorskie - zwłaszcza lasy brzożowo-dębowe (9190-1, 2180). Jezioro Kopań o powierzchni 790 ha, długości 5,1 km, szerokości 2,2 km i głębokości do 3,3 m, jest typowym jeziorem przymorskim, oddzielonym od morza wąską mierzeją. Brzegi są trudno dostępne, porośnięte szuwarami. Długość linii brzegowej jeziora wynosi 12,4 km. Ok. 100 metrów na pn. od przystani rybackiej przy brzegu jeziora znajduje się gład narzutowy z różowego granitu o obwodzie 6 m i wysokości- 1,2 m. Górna jego część widoczna jest przy niskim stanie wody. Od 1982 r. nad jeziorem Kopań prowadzone są badania prowadzone przez ornitologów ze Stacji Akcja Bałtyk "Kopań" z Uniwersytetu Gdańskiego. Zajmują się oni określeniem lęgówisk i zimowisk ptaków, co pozwala określić zmiany w środowisku. Jezioro jest jednym ze znanych miejsc dogodnych do windsurfingu, choć natężenie tej formy rekreacji nie jest jeszcze duże.	Obszar w całości leży w Obszarze Chronionego Krajobrazu "Koszaliński Pas Nadmorski" (1975 r.,).

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
53.	PLH 320060	Dziczy Las	1436.8	Gmina: Banie Kozielice	<p>Obszar "Jezioro Kopań" obejmuje tereny przymorskie, z eutroficznym, przymorskim jeziorem Kopań, oddzielonym od morza piaszczystą, miejscami bardzo wąską mierzeją. Jezioro jest typowym przykładem jeziora przymorskiego (siedlisko 1150) i wśród polskich jezior przymorskich należy do lepiej zachowanych - nie jest zdegradowane ani zanieczyszczone, brzegi nie są jeszcze masowo zurbanizowane, a prowadzona ekstensywna gospodarka rybacka nie zagraża ekosystemowi jeziornemu. Połączenie jeziora z morzem stanowi okresowo wypełniający się wodą kanał. Na brzegu morza są dobrze zachowane wydmy białe i szare oraz lasy nadmorskie - zwłaszcza lasy brzoźowo-dębowe (9190-1, 2180). Jezioro Kopań o powierzchni 790 ha, długości 5,1 km, szerokości 2,2 km i głębokości do 3,3, jest typowym jeziorem przymorskim, oddzielonym od morza wąską mierzeją. Brzegi są trudno dostępne, porośnięte szuwarami. Długość linii brzegowej jeziora wynosi 12,4 km. Ok. 100 metrów na pn. od przystani rybackiej przy brzegu jeziora znajduje się gład narzutowy z różowego granitu o obwodzie 6 m i wysokości- 1,2 m. Górna jego część widoczna jest przy niskim stanie wody. Od 1982 r. nad jeziorem Kopań prowadzone są badania prowadzone przez ornitologów ze Stacji Akcja Bałtyk " Kopań" z Uniwersytetu Gdańskiego. Zajmują się oni określeniem lęgówisk i zimowisk ptaków, co pozwala określić zmiany w środowisku. Jezioro jest jednym ze znanych miejsc dogodnych do windsurfingu, choć natężenie tej formy rekreacji nie jest jeszcze duże</p>	Obszar w całości leży w Obszarze Chronionego Krajobrazu "Koszaliński Pas Nadmorski" (1975 r.).
54.	PLH 320061	Bystrzyno	893.7	Gmina: Rąbino Sławoborze Świdwin	<p>Wzgórza moreny czołowej w okolicy Białego Zdroju - o niezwykle urozmaiconej rzeźbie terenu (kulminacja 176,2 m n.p.m.) porośnięte głównie dąbrowami, częściowo lasami mieszanymi bukowo-sosnowymi i borami sosnowymi. W dąbrowach stosunkowo dobrze wykształcony jest podszyt z kruszyną pospolitą, jarząbkiem pospolitym i jałowcem. W runie masowo występują borówki brusznice i śmiałki pogięte, dobrze rozwinięta jest warstwa mszysta. W obniżeniach bezodpływowych śródleśne mokradła i jeziora dystroficzne. W południowej części obszaru dwie rozległe rynny zajmowane przez eutroficzne jeziora Bystrzyno Wielkie i Małe. Przy pierwszym z nich rozległe kompleksy roślinności bagiennej - olsów i brzezin bagiennych oraz torfowisk mszarnych. Na stromych zboczach kwaśne buczyny i dąbrowy śródleśne.</p>	Brak ochrony obszarowej. Proponowany rezerwat przyrody "Jezioro Bystrzyno Wielkie" (Osadowski, Maliszewska 2007)

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
55.	PLH 320062	Bukowy Las Górki	964.6	Miasto: Koszalin Gmina: Bedzino Biesiekierz	Obszar "Bukowy Las Górki" stanowi zwarty kompleks leśny, położony w krajobrazie morenowym, w bliskości jeziora Jamno i miasta Koszalin. W obszarze występują płaty starodrzewi z dominacją grądów subatlantyckich, łągu jesionowego i buczyn - cały kompleks leśny jest wyjątkowo dobrze zachowany. Unikatem w skali Pomorza jest występowanie łągów jesionowych w typie siedliska "91F0", tworzą one ekoton między buczynami a łągami olszowymi. W obszarze występuje wiele gatunków atlantyckich roślin - np. złoć pochwoлиста i górskich - np. pierwiosnka wyniosła (unikat w regionie).	Wchodzi w całości skład Obszaru Chronionego Krajobrazu "Koszaliński Pas Nadmorski"; poza tym nie ma innych form ochrony przyrody.
56.	PLH 320063	Jezioro Stolsko	146.1	Gmina: Dobra	Jezioro Stolsko (powierzchnia całkowita - 92 ha, w granicach Polski - 28,5 ha) z przyległymi lasami przecięte jest granicą państwową i w części znajdującej się w granicach Niemiec chronione jako obszar Natura 2000 "Gottesheide mit Schloß- und Lenzener See" (DE2451301) na powierzchni 1399 ha (zarówno jako Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków OSO jak i Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk OOS). Po polskiej stronie granicy występują analogiczne siedliska, choć kwestia klasyfikacji granicznego jeziora Stolsko do siedlisk przyrodniczych jest problematyczna. Zbiornik jest zeutrofizowany, z dnem mulistym, z silnie rozwiniętym pasem szuwarów i roślinnością wodną. Z drugiej strony stwierdzono występowanie w nim łąk ramienicowych i w Niemczech zaklasyfikowany jest do siedliska 3140 (jeziora mezotroficzne z łąkami ramienicowymi). Obszar położony jest na Równinie Polickiej w Puszczy Wkrzańskiej. Z jeziora Stolsko wypływa rzeka Gunica stanowiąca lewy dopływ Odry. W południowej części krajobraz falisty wysoczyzny morenowej z misą jeziora, w części północnej krajobraz pagórkowaty z bezodpływowymi zagłębieniami terenu. Z jeziora Stolsko i jego brzegów podawane były w początkach XX wieku tak rzadkie gatunki jak <i>Schoenoplectus xkalmusii</i> , <i>Botrychium simplex</i> , <i>Potamogeton oblongus</i> (Muller 1911) oraz <i>Corallorhiza trifida</i> (Holzfuss 1925).	PLB320006 Jezioro Świdwie (7196 ha, 2008) - cały obszar "Jezioro Stolsko" znajduje się na terenie ostoi ptasiej "Jezioro Świdwie";
57.	PLH 320064	Las Baniewicki	611.5	Gmina: Widuchowa Banie	Zwarty kompleks żywnych lasów liściastych o dość jednolitym charakterze grądowym. W lokalnych obniżeniach wykształcają się na niewielkich powierzchniach lasy łąkowe, w części północno-zachodniej, występują powierzchnie trudniejsze do klasyfikacji syntaksonomicznej i do diagnozy siedliska, nawiązujące do kwaśnych dąbrów śródładowych (prawdopodobnie jednak to wpływ zakwaszenia siedliska w związku z dawniej większym udziałem gatunków iglastych w drzewostanie).	Obszar nie jest chroniony. Proponowane było utworzenie rezerwatu przyrody.

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
58.	PLH 320065	Torfowisko Poradz	567.5	Gmina: Rymań Sławoborze	Kompleks śródleśnych torfowisk wykształconych w podłużnych, bezodpływowych obniżeniach terenu przecinających rozległy sandr wchodzący w skład Niziny Białogardzkiej. Tereny między torfowiskami porastają suboceaniczne bory sosnowe <i>Leucobryo-Pinetum</i> . Torfowiska mają zróżnicowaną powierzchnię, obok drobnych (0,3 ha) występuje tu też rozległy mszar otwarty zajmujący ok. 27 ha oraz rynna torfowa porośnięta mszarami i lasami bagiennymi na łącznym areale ok. 53 ha. Otwarte torfowiska mszarne otoczone są pasami bagiennych borów sosnowych i brzezin. Miejscami wykształcają się też wilgotne bory trzęślicowe na płytkich torfach. Wśród torfowisk rozproszone są różnej wielkości jeziora dystroficzne ze zbiorowiskami grążela drobnego, osoki aloesowatej oraz luźnymi płami siedmiopalcznika błotnego i czermieni błotnej. Pła i mszary tworzą torfowce poprzerastane najczęściej turzycą dzióbkowatą w części centralnej i sitem rozpierchłym na obrzeżach. Poza tym występują tu mszary z turzycą nitkowatą, bagienną, wełnianką wąskolistną, przygiełką białą, niewielkie fragmenty zajmują zbiorowiska typowe dla torfowisk torfowców (<i>Sphagnum magellanicum</i> i <i>Sph. rubellum</i>). Największe torfowisko otwarte reprezentuje typowy ciąg sukcesyjny dla torfowisk mszarnych - od zarastającego jeziora dystroficznego, poprzez płą i mszary do krzewinkowych zbiorowisk mszarnych z bażyną czarną i wrzosem, przechodzących w zarośla bagna zwyczajnego poprzerastane niskimi sosnami i dalej w bory bagienne i wilgotne bory trzęślicowe. Na części torfowisk widoczne ślady po eksploatacji torfu w postaci zagłębień o regularnych kształtach wypełnionych mszarami torfowcowymi.	Brak ochrony obszarowej.
59.	PLH 320066	Wiązogóra	489.5	Gmina: Świeszyno	W ostoi znajduje się 12 kompleksów roślinności bagiennej (od 0,3 ha do 58 ha), obejmującej torfowiska przejściowe, wysokie, brzeziny bagienne i jeziora dystroficzne. Poza niewielkimi fragmentami kwaśnych buczyn i dąbrów w części zachodniej obszaru, na pozostałym terenie pagórkowaty krajobraz między mokradłami pokrywają suboceaniczne bory sosnowe.	Brak ochrony obszarowej; proponowany rezerwat przyrody i trzy proponowane użytki ekologiczne.
60.	PLH 320067	Pojezierze Ińskie	10570.8	Gmina: Ińsko Dobrzany	Obszar położony jest w środkowej części Pojezierza Ińskiego, najbardziej urozmaiconej pod względem ukształtowania i pokrycia terenu. Rzeźba terenu została ukształtowana podczas stadiału pomorskiego ostatniego zlodowacenia i charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem form i wysokości względnych. Większa część obszaru leży w zlewni Iny. Ważną rolę w	Iński Park Krajobrazowy (17 763 ha, 1981r.); Rezerwat przyrody "Kamienna Buczyna" (15,27 ha, 1985 r.); Rezerwat przyrody

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
				Recz Kalisz Pomorski	<p>krajobrazie odgrywają jeziora spośród których największe to Ińskie (6 km²), o głębokości 42 m, wypełniające system krzyżujących się rynien glacialnych. Bogatej morfologii ostoi odpowiada mozaikowe użytkowanie terenu. Lasy zajmują około 60% powierzchni. Są to przeważnie świeże lasy liściaste z bukiem i dębem oraz bory mieszane. Znaczący udział mają również lasy siedlisk wilgotnych i bagiennych z olchą i jesionem oraz sosną i brzozą. Oprócz zespołów leśnych i wód, duże rolę w miejscowym krajobrazie odgrywa roślinność terenów podmokłych: trzcinowiska, turzycowiska, roślinność szuwarowa, roślinność torfowisk niskich i przejściowych. Niekorzystnym trendem jest degradacja gospodarki rolnej i zaprzestawanie użytkowania rolnego, presja na zabudowę rekreacyjną gruntów rolnych, w mniejszym stopniu zalesianie. Od niedawna w sąsiednim Ińsku rozwija się przemysł degradując miejscowy krajobraz. Sieć hydrograficzna obszaru składa się w zasadzie z dwóch głównych cieków: Iny w jej najbardziej górnym biegu oraz Pężinki, która jest dopływem Krąpieci, ale co ciekawe, w sztuczny sposób bifurkuje z Iną. Poza tym dość liczne jeziora na tym obszarze łączy sieć kanałów oraz z jeziora Okole wypływa rzeka Krępa, która jednakże w granicach obszaru jest niewielkim, bezrybnym ciekim. Ina jest tu jeszcze niewielkim ciekim, ale pomimo ofaszynowania płynie dość wartko, posiada twarde, piaszczyste dno i w miarę naturalny charakter. Pężinka natomiast podlega w tym rejonie dość silnej antropopresji - przepompowywanie wody oraz zespół dużych stawów karpiowych wpływają na obniżenie poziomu wód w cieku oraz pogorszenie warunków środowiskowych dla bytującej tam ichtiofauny</p>	"Wyspa Sołtyski" (22,89 ha, 1994 r.) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy "Ostrowie" (191,36 ha, 1993 r.).
61.	PLH 080071	Ostoja Barlinecka	26779.4	Gmina: Nowogródek Pomorski Barlinek Pełczyce	<p>Obszar obejmuje fragment rozległej sandrowej Równiny Gorzowskiej, porośniętej lasami Puszczy Gorzowskiej. Teren ma bogatą sieć hydrograficzną; przecinają go dopływy Noteci Polka i Santoczna oraz dopływy Warty Kłodawka. Na terenie obszaru znajduje się kilkadziesiąt jezior różnych typów, w większości położonych wśród lasów, z największym Jeziorem Barlineckim (268 ha) i Jeziorem Dankowskim Wielkim (107 ha). Liczne są niewielkie oczka wytopiskowe, a także położone w zagłębieniach terenu torfowiska. Lasy zajmują ponad 80% powierzchni terenu. Mimo dominacji drzewostanów sosnowych, duży jest udział buczyn i dąbrów. Najlepiej</p>	Obszar w większości położony na terenie Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego (23 938 ha; 1991) z rezerwatami przyrody: Markowe Błota (193,40 ha; 1994), Dębina (12,18 ha; 1995),

Załącznik nr 8. Wykaz obszarów Natura 2000

Lp.	Kod obszaru	Nazwa obszaru	Pow. w (ha)	Położenie	Charakterystyka obszaru	Formy ochrony przyrody
					zachowany zwarty kompleks lasów bukowych znajduje się na południe od Barlinka. Na mniejszych powierzchniach, w zagłębieniach terenu, występują bory bagienne i olsy, a w dolinach cieków i w okolicy źródlisk- łągi	Wilanów (67,16 ha; 1996) oraz Buki Zdroiskie (75,57 ha; 1982).